

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 99

fjrtiosjunde årgången

3 april 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 625/2004 av den 31 mars 2004 om förlängning av giltighetstiden för och ändring av förordning (EG) nr 1659/98 om decentraliserat samarbete** 1
- ★ **Europaparlamentets och rådets beslut nr 626/2004/EG av den 31 mars 2004 om ändring av beslut nr 508/2000/EG om upprättande av Kultur 2000-programmet ⁽¹⁾** 3
- Kommissionens förordning (EG) nr 627/2004 av den 2 april 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 4
- Kommissionens förordning (EG) nr 628/2004 av den 2 april 2004 om exportanbud som lämnats för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris avsett för vissa tredjeländer inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 629/2004 av den 2 april 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003 7
- Kommissionens förordning (EG) nr 630/2004 av den 2 april 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003 8

Rådet

2004/305/EG:

- ★ Rådets beslut av den 22 mars 2004 om ingående av ett avtal genom skriftväxling om provisorisk tillämpning av protokollet om fastställande för perioden 1 januari 2004–31 december 2008 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Guineas kust 9

Avtal genom skriftväxling om provisorisk tillämpning av protokollet om fastställande för perioden 1 januari 2004–31 december 2008 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Guineas kust 11

2004/306/EG:

- ★ Rådets beslut av den 2 april 2004 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2003/902/EG 28

Kommissionen

2004/307/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 16 december 2003 om den stödordning som Italien har genomfört för naturkatastrofer [delgivet med nr K(2003) 4328] 30

2004/308/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 2 april 2004 om delegering av förvaltningen av stöd till genomförandeorgan för föranslutningsåtgärder inom jordbruket och landsbygdens utveckling i Republiken Slovenien under föranslutningsperioden 59

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets gemensamma ståndpunkt 2004/309/GUSP av den 2 april 2004 om uppdatering av gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2003/906/GUSP 61

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 625/2004**av den 31 mars 2004****om förlängning av giltighetstiden för och ändring av förordning (EG) nr 1659/98 om decentraliserat samarbete**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179.1 i detta,

Artikel 1

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

Förordning (EG) nr 1659/98 ändras på följande sätt:

av följande skäl:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 1659/98 av den 17 juli 1998 om decentraliserat samarbete ⁽²⁾ var tillämplig till och med den 31 december 2001.
- (2) Förordning (EG) nr 1659/98 ändrades och giltighetstiden för den förlängdes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 955/2002 till och med den 31 december 2003.
- (3) En utvärdering som slutförts 2003 har lett till slutsatsen att den berörda budgetposten bör få en mer exakt inriktning.
- (4) Det decentraliserade samarbetsinstrumentet har ett särskilt mervärde när det gäller att stödja åtgärder i särskilda situationer och i besvärliga partnerskap där traditionella samarbetsinstrument inte kan användas eller inte är lämpliga och när det gäller att stödja en diversifiering av decentraliserade aktörer som potentiella samarbetspartner i utvecklingsprocessen.
- (5) Förordning (EG) nr 1659/98 bör ändras och giltighetstiden för den förlängas till och med den 31 december 2006 som en följd av slutförandet av utvärderingen och antagandet av kommissionens meddelande rörande icke-statliga aktörers deltagande i Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik. Den finansieringsram och den referensperiod som anges i den förordningen bör justeras.
- (6) Förordning (EG) nr 1659/98 bör ändras i enlighet med detta.

"Artikel 1

Gemenskapen skall stödja insatser och projekt som drivs av aktörer inom det decentraliserade samarbetet i gemenskapen och utvecklingsländerna med inriktning på fattigdomsminskning och hållbar utveckling, i synnerhet i situationer med besvärliga partnerskap när andra instrument inte kan användas. Dessa insatser och projekt skall främja

— utveckling som präglas av mer delaktighet och som svarar mot befolkningens behov och initiativ i utvecklingsländerna,

— diversifiering och förstärkning av civila samhällen och demokratisering på gräsrotsnivå i dessa länder.

När det ges stöd till sådana insatser och projekt skall prioritet ges aktörer inom det decentraliserade samarbetet i utvecklingsländerna. Dessa insatser skall gälla främjande av decentraliserat samarbete till förmån för alla utvecklingsländer."

2. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) Andra strecksatsen skall ersättas med följande:

"— Information till och mobilisering av aktörer inom det decentraliserade samarbetet och deltagande i internationella forum för att förstärka dialogen om utformningen av politiken,"

b) Följande strecksats skall läggas till efter tredje strecksatsen:

"— Förstärkning av de nätverk av sociala organisationer och rörelser i samhället som kämpar för hållbar utveckling, mänskliga rättigheter, i synnerhet sociala rättigheter, och demokratisering."

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 december 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets beslut av den 4 mars 2004.

⁽²⁾ EGT L 213, 30.7.1998, s. 6. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 955/2002 (EGT L 148, 6.6.2002, s. 1).

3. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

1. De samarbetspartner som kan erhålla finansiellt stöd enligt denna förordning skall vara aktörer inom det decentraliserade samarbetet i gemenskapen och i utvecklingsländerna, t.ex. lokala (däribland kommunala) myndigheter, icke-statliga organisationer, sammanslutningar för ursprungsbefolkningar, lokala yrkessammanslutningar och aktionsgrupper, kooperativ, fackföreningar, organisationer på det ekonomiska och sociala området, lokala organisationer (inklusive nätverk) som arbetar med frågor om decentraliserat samarbete och integration på regional nivå, konsumentorganisationer, kvinno- och ungdomsorganisationer, utbildnings-, kultur-, forsknings- och vetenskapsorganisationer, universitet och högskolor, kyrkor och religiösa sammanslutningar eller samfund, medier och varje icke-statlig organisation och oberoende stiftelse som kan bidra till utvecklingen.

2. Den verksamhet som aktörerna bedriver i enlighet med målen i denna förordning skall präglas av öppenhet och insyn och vara förenlig med bestämmelserna om sund ekonomisk förvaltning och ansvarsskyldighet."

4. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

Gemenskapens finansiering av de insatser som avses i artikel 1 skall omfatta en period av tre år. Det finansiella referensbeloppet för genomförande av detta program under perioden 2004-2006 skall uppgå till 18 miljoner euro.

Budgetmyndigheten skall godkänna de årliga anslagen inom ramen för budgetplanen."

5. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 skall "ecu" ersättas med "euro".

- b) I punkt 3 skall följande strecksats läggas till:

"— De särskilda behoven i länder där det inte är möjligt att genom offentligt samarbete bidra väsentligt till de mål som anges i artikel 1."

6. Artikel 8.1 skall ersättas med följande:

"1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté (nedan kallad 'kommittén') som inrättats i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 1658/98 av den 17 juli 1998 om samfinansiering med europeiska icke-statliga organisationer (NGO) på utvecklingsområdet av åtgärder på områden av intresse för utvecklingsländerna (*).

(*) EGT L 213, 30.7.1998, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1)."

7. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

- a) Första stycket skall ersättas med följande:

"Kommissionen skall inom ramen för årsrapporten till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av utvecklingspolitiken lägga fram en sammanfattning av de insatser som har finansierats under budgetåret, effekterna och resultaten av insatserna och en oberoende utvärdering av hur denna förordning har genomförts under året samt uppgifter om de aktörer inom det decentraliserade samarbetet med vilka avtal har ingåtts."

- b) I andra stycket skall "ecu" ersättas med "euro".

8. Artikel 13 andra stycket skall ersättas med följande:

"Den skall tillämpas till och med den 31 december 2006."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 31 mars 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 626/2004/EG
av den 31 mars 2004
om ändring av beslut nr 508/2000/EG om upprättande av Kultur 2000-programmet
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTETS OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 151 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 508/2000/EG av den 14 februari 2000 om upprättade av Kultur 2000-programmet ⁽³⁾ infördes ett enhetligt instrument för finansiering och programplanering för samarbete på kulturområdet för perioden från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2004.
- (2) Det är viktigt att säkerställa fortsatta gemenskapsåtgärder på kulturområdet inom ramen för de uppgifter som gemenskapen tilldelats genom artikel 151 i fördraget.
- (3) Kultur 2000-programmet bör därför förlängas med ytterligare två år till och med den 31 december 2006.
- (4) Översynen av budgetplanen med hänsyn till utvidgningen föreskriver ett högre tak för kategori 3, vilket måste respekteras av den lagstiftande myndigheten när befintliga program förlängs.
- (5) Det är mycket viktigt att kommissionen senast den 31 december 2005 lägger fram en fullständig och detaljerad utvärderingsrapport avseende Kultur 2000-programmet,

så att Europaparlamentet och rådet kan bedöma förslaget till nytt ramprogram för gemenskapsåtgärder inom kulturområdet, som enligt planerna skall läggas fram under 2004 med planerad start 2007.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 508/2000/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 första stycket skall datumet den 31 december 2004 ersättas med datumet den 31 december 2006.
2. I artikel 3 första stycket skall beloppet 167 miljoner euro ersättas med beloppet 236,5 miljoner euro.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Utfärdat i Strasbourg den 31 mars 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 23, 27.1.2004, s. 20.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 december 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 8 mars 2004.

⁽³⁾ EGT L 63, 10.3.2000, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 627/2004
av den 2 april 2004
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 2 april 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	92,4
	204	43,7
	212	120,5
	624	124,3
	999	95,2
0707 00 05	052	147,2
	068	105,0
	096	88,7
	204	132,9
	999	118,5
0709 10 00	220	131,3
	999	131,3
0709 90 70	052	125,9
	204	124,9
	999	125,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	42,7
	204	42,8
	212	55,1
	220	45,6
	388	44,2
	400	46,0
	624	59,9
	999	48,0
0805 50 10	052	40,0
	999	40,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	50,7
	388	74,7
	400	89,1
	404	100,3
	508	77,1
	512	73,1
	524	56,4
	528	74,8
	720	77,3
	804	137,0
	999	81,1
0808 20 50	388	70,9
	512	70,3
	524	80,3
	528	67,3
	720	35,3
	999	64,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EGT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 628/2004**av den 2 april 2004****om exportanbud som lämnats för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris avsett för vissa tredjeländer inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1877/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbudsförfarandet.

(3) Med hänsyn särskilt till de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 är det inte nödvändigt att fastställa ett maximalt exportbidrag.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 29 mars till och med den 1 april 2004 inom ramen för anbudsförfarandet för det exportbidrag för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris avsett för vissa tredjeländer som avses i förordning (EG) nr 1877/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 629/2004**av den 2 april 2004****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1875/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 29 mars till och med den 1 april 2004 fastställas till 83,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 630/2004**av den 2 april 2004****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1876/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 29 mars till och med den 1 april 2004, fastställas till 83,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 18).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 22 mars 2004

om ingående av ett avtal genom skriftväxling om provisorisk tillämpning av protokollet om fastställande för perioden 1 januari 2004–31 december 2008 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Guineas kust

(2004/305/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 15 andra stycket i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Guineas kust⁽¹⁾ har de båda parterna fört förhandlingar för att fastställa vilka ändringar eller tillägg som skall göras i avtalet när tillämpningstiden löper ut för det protokoll som är fogat till avtalet.
- (2) Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades ett nytt protokoll den 27 juni 2003.
- (3) Protokollet innebär att gemenskapens fiskare under perioden 1 januari 2000–31 december 2008 erbjuds fiskemöjligheter i de vatten som lyder under Guineas suveränitet eller jurisdiktion.
- (4) För att kontinuiteten i gemenskapsfartygens fiskeverksamhet skall säkerställas bör det nya protokollet godkännas så snart som möjligt. De båda parterna har därför paraferat ett avtal genom skriftväxling om provisorisk tillämpning av det paraferade protokollet från och med den 1 januari 2004.

- (5) Det bör fastställas en nyckel för fördelning av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna på grundval av den traditionella fördelningen inom ramen för fiskeavtalet.

- (6) Avtalet genom skriftväxling bör godkännas med förbehåll för att det definitivt ingås av rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet genom skriftväxling om provisorisk tillämpning av protokollet om fastställande för tiden från och med den 1 januari 2004 till och med 31 december 2008 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Guineas kust godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet genom skriftväxling åtföljer detta beslut.

Artikel 2

1. De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet för 2004 skall fördelas mellan medlemsstaterna på följande sätt:

- a) Fiske efter fisk/bläckfisk:
 - Spanien: 844 BRT
 - Italien: 750 BRT
 - Grekland: 906 BRT

⁽¹⁾ EGT L 111, 27.4.1983, s. 1.

- b) Räkfiske:
- Spanien: 1 050 BRT
 - Portugal: 300 BRT
 - Grekland: 150 BRT
- c) Notfartyg för tonfisk:
- Frankrike: 17 fartyg
 - Spanien: 17 fartyg
- d) Spöfiskefartyg för tonfisk:
- Frankrike: 7 fartyg
 - Spanien: 7 fartyg
- e) Ytlångrevsfartyg:
- Spanien: 8 fartyg
 - Portugal: 1 fartyg.

2. Om licensansökningarna från dessa medlemsstater inte uttömmar de fiskemöjligheter som fastställs genom protokollet, får kommissionen beakta licensansökningar som inkommer från övriga medlemsstater.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de person(er) som skall ha rätt att med för gemenskapen bindande verkan underteckna avtalet genom skriftväxling.

Utfärdat i Bryssel den 22 mars 2004.

På rådets vägnar

J. WALSH

Ordförande

AVTAL GENOM SKRIFTVÄXLING

om provisorisk tillämpning av protokollet om fastställande för perioden 1 januari 2004–31 december 2008 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Guineas kust

A. Skrivelse från Republiken Guineas regering

Med hänvisning till det protokoll som paraferades den 27 juni 2003 om fastställande för perioden 1 januari 2004–31 december 2008 av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning har jag äran att meddela Er att Republiken Guineas regering är beredd att tillämpa protokollet provisoriskt med verkan från och med den 1 januari 2004 till dess att det träder i kraft i enlighet med artikel 9 i fiskeavtalet, förutsatt att Europeiska gemenskapen är beredd att göra detsamma.

Detta gäller under förutsättning att den första delutbetalningen av den ekonomiska kompensation som anges i artikel 2 i protokollet görs före den 30 september 2004.

Jag skulle vara tacksam om Ni ville bekräfta att Europeiska gemenskapen samtycker till en sådan provisorisk tillämpning.

Högaktningsfullt

På Republiken Guineas regerings vägnar

B. Skrivelse från Europeiska gemenskapen

Jag har mottagit Er skrivelse av dagens datum med följande lydelse:

”Med hänvisning till det protokoll som paraferades den 27 juni 2003 om fastställande för perioden 1 januari 2004–31 december 2008 av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning har jag äran att meddela Er att Republiken Guineas regering är beredd att tillämpa protokollet provisoriskt med verkan från och med den 1 januari 2004 till dess att det träder i kraft i enlighet med artikel 9 i fiskeavtalet, förutsatt att Europeiska gemenskapen är beredd att göra detsamma.

Detta gäller under förutsättning att den första delutbetalningen av den ekonomiska kompensation som anges i artikel 2 i protokollet görs före den 30 september 2004.

Jag skulle vara tacksam om Ni ville bekräfta att Europeiska gemenskapen samtycker till en sådan provisorisk tillämpning.”

Jag har nöjet att bekräfta att Europeiska gemenskapen samtycker till en sådan provisorisk tillämpning.

Högaktningsfullt

På Europeiska unionens råds vägnar

PROTOKOLL

om fastställande för perioden 1 januari 2004–31 december 2008 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Guineas kust

Artikel 1

Från och med den 1 januari 2004 och under en period på fem år skall de fiskemöjligheter som medges i enlighet med artikel 2 i avtalet vara följande:

1. Fisktrålare och bläckfisktrålare:

- 2 500 bruttoregisterton (BRT) per månad som ett årsgenomsnitt 2004.
- 3 000 bruttoregisterton (BRT) per månad som ett årsgenomsnitt 2005.
- 3 500 bruttoregisterton (BRT) per månad som ett årsgenomsnitt 2006.
- 3 500 bruttoregisterton (BRT) per månad som ett årsgenomsnitt 2007.
- 3 500 bruttoregisterton (BRT) per månad som ett årsgenomsnitt 2008.

De ökade fiskemöjligheterna från och med 2005 för fisktrålare och bläckfisktrålare omfattas av följande villkor:

- Tillgängliga vetenskapliga uppgifter visar att beståndens status är god.
- Kvoter som fastställts utanför avtalet minskas i motsvarande mån.
- Graden av utnyttjande av fiskemöjligheterna är tillfredsställande.

2. Räktrålare: 1 500 bruttoregisterton (BRT) per månad som ett årsgenomsnitt.

3. Notfartyg för tonfisk, med frysanläggning: 34 fartyg.

4. Spöfiskefartyg för tonfisk: 14 fartyg.

5. Ytlångrevsfartyg: 9 fartyg.

Om så behövs och i den mån resurserna tillåter detta skall den gemensamma kommitté som avses i artikel 10 undersöka möjligheten att bevilja ytterligare fiskemöjligheter, införa nya fiskekategorier och fastställa de tekniska och ekonomiska villkoren för gemenskapsfartygens utnyttjande av resurserna.

Artikel 2

1. Den ekonomiska ersättning som avses i artikel 8 i avtalet, för de fiskemöjligheter som anges i artikel 1, skall vara följande:

3 400 000 euro för 2004 (varav 2 000 000 euro i ekonomisk kompensation och 1 400 000 euro för de åtgärder som avses i artikel 3 i detta protokoll).

3 825 000 euro för 2005 (varav 2 200 000 euro i ekonomisk kompensation och 1 625 000 euro för de åtgärder som avses i artikel 3 i detta protokoll).

4 250 000 euro för 2006 (varav 2 300 000 euro i ekonomisk kompensation och 1 950 000 euro för de åtgärder som avses i artikel 3 i detta protokoll).

4 250 000 euro för 2007 (varav 2 300 000 euro i ekonomisk kompensation och 1 950 000 euro för de åtgärder som avses i artikel 3 i detta protokoll).

4 250 000 euro för 2008 (varav 2 300 000 euro i ekonomisk kompensation och 1 950 000 euro för de åtgärder som avses i artikel 3 i detta protokoll).

Den ekonomiska kompensationen skall utbetalas senast den 30 september det första året (2004) och den 1 februari varje år de följande åren (2005, 2006, 2007 och 2008).

Om de ökade fiskemöjligheter som anges i artikel 1.1 inte beviljas skall den ekonomiska ersättning som Europeiska gemenskapen betalar till Republiken Guinea anpassas proportionellt mot det värde som anges ovan.

2. Republiken Guineas regering skall ensam ha behörighet att besluta om hur den ekonomiska kompensationen skall användas.

3. Kompensationen skall betalas in till statskassan på ett konto som anvisas av Republiken Guineas regering.

Artikel 3

De båda parterna skall komma överens om de mål som skall uppnås när det gäller hållbar förvaltning av Guineas fiskeresurser. Den del av den totala ekonomiska ersättningen som anges i artikel 2.1 skall användas för att finansiera åtgärder som syftar till att nå dessa mål, i enlighet med regeringens sektoriella program och enligt följande fördelning:

	(euro)				
	2004	2005	2006	2007	2008
Förbättrade kunskaper om fiskeri och biologi i Republiken Guineas fiskezon	250 000	350 000	419 835	419 835	419 835
Stöd till fiskerikontroll och förvaltning av fiskeansträngningen	400 000	425 000	557 115	557 115	557 115
Organisering av det icke-industriella fisket	175 000	223 000	277 680	277 680	277 680
Institutionell förstärkning av fiskeriministeriets enheter	250 000	250 000	277 680	277 680	277 680
Främjande av utbildning inom olika vetenskapliga, tekniska och ekonomiska discipliner som rör fisket	150 000	152 000	167 115	167 115	167 115
Republiken Guineas bidrag till och deltagande i internationella fiskeriorganisationer	175 000	225 000	250 575	250 575	250 575

De båda parterna förbinder sig att fastställa de indikatorer som skall användas för att bedöma i vilken grad de ovannämnda målen har uppnåtts.

Åtgärderna tillsammans med de årliga belopp som fördelas på dem skall fastställas av fiskeriministeriet som meddelar kommissionen detta.

Dessa årsbelopp skall vara berörda organ tillhanda senast den 30 september 2004 för det första året och senast den 2 maj för de följande åren och betalas, på grundval av hur de är planerade att användas, till de bankkonton som fiskeriministeriet har anvisat. Fiskeriministeriet skall meddela vilka bankkonton som skall användas för dessa betalningar.

Fiskeriministeriet skall senast tre månader efter årsdagen för detta protokolls ikraftträdande till Europeiska kommissionens delegation överlämna en utförlig rapport för det första året och för de följande åren där det anges i vilken grad de ovannämnda målen har uppnåtts på grundval av de använda indikatorerna. Europeiska kommissionen förbehåller sig rätten att från fiskeriministeriet begära alla typer av kompletterande uppgifter om resultaten samt att ytterligare granska de berörda betalningarna för att se till att åtgärderna verkligen har genomförts.

Artikel 4

Republiken Guinea förbinder sig att utveckla sin politik för fiskerikontroll. I detta syfte skall gemenskapen ge ett ekonomiskt bidrag för att stärka fiskerikontrollen i Republiken Guinea genom att anslå 500 000 euro 2004 och 300 000 euro 2005 för inköp av minst två övervakningsfartyg. Republiken Guineas regering skall upphandla dessa fartyg i enlighet med det förfarande som gäller inom Guineas förvaltning och skall rådgöra med Europeiska kommissionen under hela urvalsprocessen och innan utrustningen köps in.

Artikel 5

Om gemenskapen inte gör de betalningar som anges i artiklarna 2 och 3 kan tillämpningen av detta protokoll upphävas tills vidare.

Artikel 6

Om allvarliga omständigheter, med undantag för naturfenomen, hindrar utövandet av fiskeverksamhet i Republiken Guineas exklusiva ekonomiska zon får Europeiska gemenskapen efter överläggningar mellan de båda parterna ställa in betalningen av den ekonomiska ersättningen för den period då fisket hindrats.

Betalningen av den ekonomiska ersättningen skall återupptas så snart förhållandena på nytt är normala och efter samråd mellan de båda parterna som bekräftar att situationen gör det möjligt att återuppta fiskeverksamheten.

Artikel 7

De båda parterna förbinder sig att främja bildandet av tillfälliga samriskföretag mellan aktörer från gemenskapen och från Guinea för gemensamt utnyttjande av fiskeresurserna i Republiken Guineas exklusiva ekonomiska zon.

Fartygsägare från gemenskapen som är partner i sådana tillfälliga samriskföretag skall prioriteras vid beviljande av fiskelicenser och skall få ett incitament i form av sänkta avgifter. Republiken Guineas regering förbinder sig att bevilja de lättnader som anges i investeringsreglerna.

Dessutom skall dessa fartygsägare se till att all fångad fisk som inte är avsedd för gemenskapsmarknaden landas i Guinea.

Artikel 8

Bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Guineas regering om fiske utanför Republiken Guineas kust skall ersättas med bilagan till detta protokoll.

Artikel 9

Detta protokoll träder i kraft samma dag som det undertecknas.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

BILAGA

VILLKOR FÖR GEMENSKAPSFARTYGENS FISKE I REPUBLIKEN GUINEAS FISKEZON

1. *Formaliteter vid ansökan om och utfärdande av licenser*

Gemenskapens behöriga myndigheter skall via Europeiska kommissionens delegation i Republiken Guinea lämna in en ansökan till Republiken Guineas fiskeriministerium för varje fartyg som önskar bedriva fiske i enlighet med avtalet, minst 30 dagar före den tidpunkt då giltighetstiden för den begärda fiskeperioden börjar.

Ansökningarna skall göras på det särskilda formulär som tillhandahålls av Republiken Guineas fiskeriministerium enligt den bifogade förlagan (tillägg 1).

Till varje licensansökan skall bifogas ett kvitto på att avgiften för licensens giltighetstid har betalats samt en kopia av mätbrevet. Betalningen skall göras till det konto som öppnats i Republiken Guineas statskassa.

Varje fartyg skall företrädas av en skeppsklarerare av guineansk nationalitet, som är etablerad i Republiken Guinea. Skeppsklarerarens namn och adress skall anges i licensansökan.

Avgifterna skall inkludera alla nationella och lokala avgifter med undantag för hamnavgifter och avgifter för tjänster.

När kvittot på betald avgift har mottagits skall licensen undertecknas. Fiskeriministeriet skall via Europeiska kommissionens delegation i Republiken Guinea till fartygsägarna eller deras företrädare utfärda licensen inom 30 dagar efter det att det kvitto som avses ovan har mottagits. Om kontoret för Europeiska kommissionens delegation är stängt vid den tidpunkt då licensen undertecknas skall licensen överlämnas direkt till fartygets skeppsklarerare med kopia till delegationen.

Licensernas giltighetstid skall fastställas på grundval av följande årsperioder:

- Första perioden: 1 januari 2004–31 december 2004.
- Andra perioden: 1 januari 2005–31 december 2005.
- Tredje perioden: 1 januari 2006–31 december 2006.
- Fjärde perioden: 1 januari 2007–31 december 2007.
- Femte perioden: 1 januari 2008–31 december 2008.

En licens får inte börja gälla under en årsperiod och upphöra att gälla under följande årsperiod.

Genom tillämpning av artikel 4.1 i avtalet får fartyg som för flagg som tillhör en medlemsstat i Europeiska gemenskapen utöva fiskeverksamhet i Guineas fiskezon endast om de har en fiskelicens som är utfärdad inom ramen för detta protokoll och i enlighet med de ovannämnda bestämmelserna.

Licensen skall beviljas för ett visst fartyg och kan inte överlåtas. Om force majeure kan bevisas och på begäran av gemenskapen får dock licensen för ett fartyg ersättas med en ny licens som utfärdats för ett annat fartyg med liknande egenskaper som det fartyg som skall ersättas. Ägaren av det fartyg som skall ersättas skall via Europeiska kommissionens delegation i Republiken Guinea återlämna den annullerade licensen till fiskeriministeriet.

Den nya licensen skall innehålla uppgift om

- utfärdandedatum,
- den nya licensens giltighetstid som skall omfatta perioden från och med ersättningsfartygets ankomstdag till och med licensens sista giltighetsdag för det fartyg som ersatts.

I detta fall skall ingen avgift enligt artikel 5 andra stycket i avtalet tas ut för den återstående giltighetstiden. Ersättningsfartyget skall inställa sig för teknisk undersökning i Conakrys hamn enligt punkt 1.1.1, om denna ännu inte har gjorts.

Licensen skall alltid förvaras ombord.

1.1 Bestämmelser för trålare

1. Varje fartyg skall en gång om året innan licensen utfärdas inställa sig i Conakrys hamn för inspektion i enlighet med gällande bestämmelser. Inspektionen får endast utföras av behörig personal och skall ske inom 24 arbetstimmar efter det att fartyget anläppt hamnen om ankomsten aviserats minst 48 arbetstimmar i förväg. Om licensen förnyas under samma kalenderår skall fartyget undantas från ytterligare inspektion.

Fartygsägarna skall stå för avgifter i samband med tekniska undersökningar och dessa avgifter får uppgå till högst 250 euro per båt och år.

2. a) Licenserna skall utfärdas för perioder om tre, sex eller tolv månader. De skall kunna förnyas. I beräkningen av utnyttjandet av de fiskemöjligheter som avses i artikel 1 i protokollet skall licensernas giltighetstid beaktas.

Kvartalslicenserna skall börja den 1 januari, 1 april, 1 juli och 1 oktober.

Halvårslicenserna skall börja den 1 januari och den 1 juli.

Årslicenserna skall börja den 1 januari.

- b) Fartygsägarnas avgifter skall fastställas i euro per bruttoregisterton enligt följande:

— För årslicenser:

Fisktrålare 197 euro/BRT

Bläckfisktrålare 219 euro/BRT

Räktrålare 279 euro/BRT

— För halvårslicenser:

Fisktrålare 102 euro/BRT

Bläckfisktrålare 113 euro/BRT

Räktrålare 144 euro/BRT

— För kvartalslicenser:

Fisktrålare 52 euro/BRT

Bläckfisktrålare 58 euro/BRT

Räktrålare 73 euro/BRT

Dessa avgifter skall höjas med 2,5 % från och med 2006.

1.2 Bestämmelser för tonfiskfartyg och ytlångrevsfartyg

Licensen skall alltid förvaras ombord. Fiskeverksamhet är dock tillåten så snart Republiken Guineas fiskeriministerium mottagit meddelande om förskottsbetalning från Europeiska kommissionen. Fartyget skall registreras i en förteckning över fartyg med tillstånd att fiska som skall översändas till de myndigheter i Republiken Guinea som ansvarar för fiskerikontrollen. En kopia av licensen kan erhållas via telefax i avvaktan på den riktiga licensen. Kopian skall förvaras ombord.

Den årliga avgiften skall vara 25 euro per ton som fiskas i Republiken Guineas fiskezon.

Licenserna skall utfärdas efter betalning till statskassan av ett årligt förskott på 2 500 euro per notfartyg för tonfisk, 400 euro per spöfiskefartyg för tonfisk, 1 000 euro per ytlångrevsfartyg, vilket motsvarar avgifterna för fångst av

— 100 ton tonfisk per år för notfartyg för tonfisk,

— 16 ton per år för spöfiskefartyg för tonfisk,

— 40 ton per år för ytlångrevsfartyg.

Den slutliga beräkningen av de avgifter som skall betalas in för fiskesäsongen skall fastställas av Europeiska kommissionen och Guineas fiskeriministerium vid utgången av varje kalenderår med beaktande av förskott och de avgifter som anges ovan. Beräkningen skall göras med utgångspunkt i en beräkning av fångsterna gjord på grundval av de fångstdeklarationer som upprättas av varje fartygsägare. Beräkningen av fångsterna skall verifieras av de behöriga vetenskapliga institut som kontrollerar fångstuppgifterna, exempelvis Institut de recherche pour le développement (IRD), Instituto Español de Oceanografía (IEO), Instituto Português de Investigação Marítima (IPIMAR) och Centre national des sciences halieutiques de Boussoura (CNSHB dg@cnsbh.org.gn). Sammanräkningen skall överlämnas samtidigt till fiskeriministeriet och till fartygsägarna. Fartygsägarna skall inom 30 dagar efter meddelande om den slutliga sammanräkningen betala in alla eventuella tilläggsavgifter till det konto som öppnats hos Republiken Guineas statskassa.

Om beloppet i den slutliga avräkningen är lägre än det ovannämnda förskottsbeloppet skall dock mellanskillnaden inte återbetalas till fartygsägaren.

2. *Fångstdeklaration*

Alla gemenskapsfartyg som enligt avtalet har rätt att bedriva fiske i Republiken Guineas fiskezon skall underrätta fiskeriministeriet om sina fångster med en kopia till Europeiska kommissionens delegation i Republiken Guinea, i enlighet med nedanstående villkor:

— Trålarna skall deklarera sina fångster i enlighet med det bifogade formuläret (tillägg 2). Dessa fångstdeklarationer skall vara månatliga och överlämnas minst en gång per kvartal.

— För notfartyg för tonfisk, spöfiskefartyg för tonfisk och ytlångrevsfartyg skall en fångstjournal för varje fiskeperiod i Republiken Guineas fiskezon föras i enlighet med tillägg 3. Senast 45 dagar efter fiskeperiodens slut skall formuläret överlämnas till Republiken Guineas fiskeriministerium genom förmedling av Europeiska kommissionens delegation i Republiken Guinea.

Formulären för fångstdeklaration skall fyllas i läsligt och undertecknas av fartygets befälhavare. Formulären måste fyllas i för alla fartyg som har erhållit licens, även om de inte har fiskat.

Om denna bestämmelse inte följs förbehåller sig fiskeriministeriet rätten att dra in licensen och, vid upprepad underlåtenhet, neka att utfärda nya licenser för det aktuella fartyget till dess att formaliteten har uppfyllts. I detta fall skall Europeiska kommissionens delegation i Republiken Guinea underrättas.

I förekommande fall skall den gemensamma kommitté som avses i artikel 10 i avtalet undersöka tillståndet beträffande gemenskapsfartygens utrustning när det gäller deras möjligheter att på elektronisk väg meddela uppgifter rörande fiskeverksamheten.

3. *Landning av fångster*

För att bidra till försörjningen med fisk till den guineanska lokalbefolkningen skall trålare som har tillstånd att fiska i Republiken Guineas fiskezon vara förpliktade att utan kostnad landa 200 kg fisk per BRT och år.

Landningar får ske individuellt eller kollektivt, under förutsättning att de berörda fartygen anges.

4. *Bifångster*

4.1 Fisktrålare får ha högst 9 % kräftdjur och 9 % bläckfisk ombord, räknat på den totala fångsten i Republiken Guineas fiskezon.

Bläckfisktrålare får ha högst 9 % kräftdjur och 35 % fisk ombord, räknat på den totala fångsten i Republiken Guineas fiskezon.

Räkrålare får ha högst 15 % fisk och 10 % bläckfisk ombord, räknat på den totala fångsten i Republiken Guineas fiskezon.

4.2 Dessa gränser får dock tillfälligt överskridas upp till de nivåer som anges i punkterna 5 a, 5 b och 5 c, på villkor att alla överskridanden meddelas till de myndigheter som utsetts av fiskeriministeriet, och dessa kan antingen organisera uppsamling till havs av de överskjutande fångsterna, eller beordra att fångsterna tillfälligt skall behållas ombord för senare uppsamling, eller beordra att de skall kastas överbord. I det första fallet skall fiskeriministeriet fastställa en skälig tidsperiod inom vilken fångsterna skall uppsamlas i enlighet med de bestämmelser som anges i tillägg 4. Efter denna tidsperiod får de överskjutande bifångsterna inte längre behållas ombord.

4.3 Alla överskridanden av de gränser som anges i punkt 4.1 skall genast meddelas till de myndigheter som nämns i punkt 4.2. Om dessa myndigheter beslutar att beordra att överskjutande bifångster skall behållas ombord för senare uppsamling skall ett andra meddelande lämnas när de nivåer som anges i punkterna 5 a, 5 b och 5 c i denna bilaga har uppnåtts. Dessa nivåer får under inga omständigheter överskridas, och ytterligare fångster skall omedelbart kastas överbord. Efter det andra meddelandet kan de myndigheter som nämns i punkt 4.2 antingen organisera uppsamling till havs av överskjutande fångster eller beordra att de skall kastas överbord. Befälhavaren kan dock välja att gå in i hamn och utan kostnad landa dessa fångster.

- 4.4 De meddelanden som nämns i punkterna 4.2 och 4.3 skall lämnas under befälhavarens ansvar, med beaktande av de uppgifter som den av fiskeriministeriet utsedde ombordvarande observatören har samlat in. En eventuell avsaknad av observatör ombord innebär inte att befälhavaren är befriad från skyldigheten att lämna dessa meddelanden.
- 4.5 Fångster som uppsamlas till havs eller landas i enlighet med punkterna 4.2 och 4.3 skall överlätas utan kostnad för att bidra till lokalbefolkningens försörjning. Dessa fångster skall beaktas när det gäller uppfyllandet av det villkor om kostnadsfri landning av 200 kg fisk per BRT och år som anges i punkt 3.

5. *Fångst som kastas överbord*

Det är förbjudet att kasta säljbare arter av fisk, kräftdjur och bläckfisk överbord, utom efter uttryckligt tillstånd från Guineas fiskerimyndigheter och i de fall bifångsterna av dessa arter uppnår följande nivåer:

- a) För fisktrålare 13,5 % kräftdjur och 13,5 % bläckfisk, räknat på den totala fångsten i Republiken Guineas fiskezon.
- b) För bläckfisktrålare 13,5 % kräftdjur och 52,5 % fisk, räknat på den totala fångsten i Republiken Guineas fiskezon.
- c) För räktrålare 22,5 % kräftdjur och 15 % bläckfisk, räknat på den totala fångsten i Republiken Guineas fiskezon.

6. *Påmönstring av sjömän*

De fartygsägare som har beviljats fiskelicenser enligt avtalet skall bidra till den praktiska yrkesutbildningen av medborgare från Republiken Guinea på följande villkor och med följande förbehåll:

6.1 Varje ägare till en trålare förbinder sig att påmönstra

- två guineanska sjömän för varje fartyg upp till 200 BRT,
- tre guineanska sjömän för varje fartyg över 200 BRT och upp till 350 BRT,
- fyra guineanska sjömän för varje fartyg med ett tonnage över 350 BRT.

6.2 För flottan av notfartyg för tonfisk skall sex guineanska sjömän mönstras på permanent.

6.3 För flottan av spöfiskefartyg för tonfisk skall fem guineanska sjömän mönstras på för den faktiska tidsperiod som fartygen tillbringar i Republiken Guineas vatten, dock med högst en sjöman per fartyg.

6.4 För flottan av ytlångrevsfartyg förbinder sig fartygsägarna att påmönstra två guineanska sjömän per fartyg för den faktiska tidsperiod som fartyget tillbringar i Republiken Guineas vatten.

6.5 De guineanska sjömännens lön skall, innan licenserna utfärdas, fastställas genom en gemensam överenskommelse mellan fartygsägarna eller deras företrädare och fiskeriministeriet. Lönen skall betalas av fartygsägarna och omfatta de socialförsäkringar som gäller för sjömännen (bland annat liv-, olycksfalls- och sjukförsäkring).

Om inga sjömän mönstras på skall ägarna till notfartyg för tonfisk, spöfiskefartyg för tonfisk samt ytlångrevsfartyg betala ett schablonbelopp till fiskeriministeriet, vilket motsvarar lönerna för de sjömän som inte mönstras på enligt bestämmelserna i punkterna 6.2, 6.3 och 6.4.

Detta belopp skall användas till utbildning av fiskare från Republiken Guinea och skall betalas till det konto som fiskeriministeriet har anvisat.

6.6 ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet skall gälla fullt ut för sjömän som påmönstrats på fartyg från gemenskapen. Det gäller i synnerhet föreningsfrihet, erkännande av arbetstagarnas rätt till kollektiva förhandlingar och icke-diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.

- 6.7 Lokala sjömäns anställningskontrakt, varav en kopia skall lämnas till de undertecknande parterna, skall upprättas mellan fartygsägarens företrädare och sjömännen och/eller deras fackföreningar eller företrädare i samråd med de lokala behöriga myndigheterna. Kontrakten skall säkerställa att sjömännen ingår i det tillämpliga sociala trygghetssystemet och att detta omfattar liv-, sjuk- och olycksfallsförsäkring. De lokala sjömännens lönevillkor får inte vara sämre än de som gäller för besättningar från fiskeavtalets signatarstater och under inga förhållanden sämre än ILO:s normer.
- 6.8 Om arbetsgivaren är ett lokalt företag skall fartygsägare och flaggstat anges i anställningskontraktet.
- 6.9 Fartygsägaren skall dessutom säkerställa att levnads- och arbetsvillkoren för påmöntrade lokala sjömän motsvarar dem som gäller för sjömän från gemenskapen.

7. Observatörer

- 7.1 På varje trälare skall en av fiskeriministeriet utsedd observatör tas ombord.

Observatören får normalt inte stanna ombord mer än två på varandra följande fiskeresor.

- 7.2 På begäran av Republiken Guineas myndigheter skall notfartyg för tonfisk och ytlångrevsfartyg ta ombord en observatör. Den tid observatören skall finnas ombord bestäms av Republiken Guineas myndigheter, men den skall dock normalt inte överstiga den tid som behövs för fullgörande av observatörens uppgifter.

- 7.3 Observatören skall behandlas som en befälsperson ombord. Observatören skall

- observera fartygens fiskeverksamhet,
- kontrollera fartygens position vid fiske,
- genomföra biologiska provtagningar inom ramen för vetenskapliga program,
- upprätta en förteckning över de fiskeredskap som används,
- kontrollera fångstuppgifterna i loggboken när det gäller Republiken Guineas fiskezon,
- kontrollera bifångsternas procentandel och göra en uppskattning av hur stora mängder av säljbara arter av fisk, kräftdjur och bläckfisk som kastas överbord,
- meddela fiskeuppgifterna en gång i veckan via radiosändare, bl.a. hur stora mängder som finns ombord av fångster och bifångster.

Observatören skall under sin vistelse på fartyget

- vidta alla lämpliga åtgärder för att hans ombordstigning och närvaro ombord på fartyget inte skall avbryta eller hindra fisket,
- respektera egendom och utrustning ombord samt sekretessen för alla de handlingar som tillhör fartyget,
- sammanställa en verksamhetsrapport som skickas till de behöriga myndigheterna i Republiken Guinea med en kopia till Europeiska kommissionens delegation.

Villkoren för observatörens ombordstigning skall bestämmas i samråd mellan fartygsägaren eller hans skeppsklarerare och myndigheterna i Republiken Guinea. Observatörens lön och sociala avgifter skall betalas av fiskeriministeriet. Till det nationella centrumet för övervakning och skydd av fisket skall fartygsägaren via skeppsklareraren betala 15 euro per dag med observatör ombord på varje trälare och 10 euro per dag med observatör ombord på varje notfartyg för tonfisk och ytlångrevsfartyg. Om fartygsägaren inte har möjlighet att låta observatören gå ombord och gå iland i en hamn i Republiken Guinea enligt överenskommelse med de guineanska myndigheterna skall fartygsägaren stå för alla kostnader för observatörens förflyttning.

Om observatören inte inom tolv timmar efter överenskommen tid befinner sig där han skall gå ombord skall fartygsägaren automatiskt befrias från sin skyldighet att ta ombord observatören.

8. *Inspektion och övervakning*

Varje gemenskapsfartyg som bedriver fiske i Republiken Guineas fiskezon skall tillåta tjänstemän från Republiken Guinea med ansvar för inspektion och övervakning att komma ombord samt underlätta för dem att fullgöra sina åligganden. Tjänstemännens närvaro ombord får inte överstiga den tid som är nödvändig för att kontrollera fångstmängden genom stickprovskontroll, vilket också gäller för varje annan inspektion i anslutning till fiskeverksamheten.

9. *Fiskezoner*

9.1 Alla fartyg som avses i artikel 1 i protokollet skall ha rätt att bedriva fiske i vattnen utanför gränsen på tio sjömil, även spöfiskefartyg för tonfisk som används för att skaffa levande bete.

9.2 Republiken Guinea förbinder sig att i sin fiskeplan för 2004 och därefter, under giltighetstiden för detta protokoll, införa en bestämmelse som innebär att den fiskezon som ligger mellan kusten och djupkurvan 20 meter och, om denna djupkurva går längre än tolv sjömil från kusten, den zon som ligger mellan kusten och tolv sjömil från kusten skall förbehållas för Guineas icke-industriella flotta.

För att undvika diskriminering som skadar gemenskapen skall denna bestämmelse tillämpas för gemenskapsflottan endast om den tillämpas för alla industriella fiskeflottor, utan undantag.

Republiken Guinea skall en månad i förväg meddela kommissionen från vilket datum denna bestämmelse skall tillämpas. Fram till och med detta datum skall gemenskapsflottans fiskezon vara den som fastställs i punkt 9.1.

10. *Minsta tillåtna maskstorlek*

Minsta tillåtna maskstorlek för trålfiske (sträckta maskor) skall vara

- 40 mm för räkor,
- 70 mm för bläckfisk,
- 70 mm för fisk,
- 16 mm för fiske med levande bete som används med ringnot.

Dessa maskstorlekar skall också tillämpas för fiske med bomtrål.

11. *Inträde i och utträde ur fiskezonen*

Alla gemenskapsfartyg med avsikt att träda in i eller ut ur Republiken Guineas exklusiva ekonomiska zon skall minst 8 timmar i förväg meddela detta till radiostationen vid det nationella centrumet för övervakning av fisket (CNSP). De skall meddela datum, klockslag och position för varje inträde i och utträde ur Republiken Guineas fiskezon.

Fartygsägarna skall av CNSP underrättas om radiostationens anropssignal och frekvens när licensen utfärdas.

Om kommunikation via radio inte kan ske får fartygen använda andra kommunikationsmedel, till exempel telefax (CNSP: nr 224-41 36 60 eller fiskeriministeriet: nr 224-41 43 10) eller e-post (cns94_gn@yahoo.fr).

12. *Förfarande vid bordning*

12.1 Europeiska kommissionens delegation i Republiken Guinea skall underrättas inom 48 timmar om varje bordning i Republiken Guineas fiskezon av fiskefartyg som för någon av medlemsstaternas flagg och som bedriver fiske enligt detta avtal eller ett avtal mellan gemenskapen och ett tredjeland och samtidigt ta emot en kortfattad redogörelse för omständigheterna kring och anledningen till bordningen.

12.2 För fartyg som har tillstånd att fiska i Republiken Guineas vatten skall, inom 48 timmar efter det att ovannämnda uppgifter har mottagits och innan några åtgärder avseende fartygets befälhavare eller besättning eller varje annan åtgärd beträffande fartygets last och utrustning vidtas, med undantag av sådana åtgärder som är nödvändiga för att kunna säkra bevis om en förmodad överträdelse, samråd hållas mellan Europeiska kommissionens delegation, fiskeriministeriet och tillsynsmyndigheterna, eventuellt med deltagande av en företrädare för den berörda medlemsstaten.

Under samrådet skall parterna utbyta alla sådana handlingar och all sådan information, särskilt automatiskt registrerade uppgifter om fartygets positioner under fiskeresan fram till bordningen, som kan bidra till att klarlägga de faktiska omständigheterna.

Fartygsägaren eller dennes företrädare skall underrättas om resultatet av mötet och om alla åtgärder som kan bli följden av bordningen.

- 12.3 Innan ett domstolsförfarande inleds skall ett försök göras att lösa frågan om den förmodade överträdelsen genom ett förlikningsförfarande. Detta förfarande skall avslutas senast tre arbetsdagar efter bordningen.
 - 12.4 Om ärendet inte kan regleras genom förlikning och talan av den anledningen väcks vid behörig rättsinstans skall den behöriga myndigheten inom 48 timmar efter det att förlikningsförfarandet avslutats och i avvaktan på rättsavgörandet fastställa en bankgaranti som fartygsägaren skall stå för. Garantins storlek får inte överstiga det högsta bötesbelopp som den nationella lagstiftningen föreskriver för den påstådda överträdelsen i fråga. Den behöriga myndigheten skall återlämna bankgarantin till fartygsägaren så snart målet har avgjorts utan att någon dom meddelats mot det berörda fartygets befälhavare.
 - 12.5 Fartyget och dess besättning skall släppas fria
 - antingen när samrådet har avslutats, om resultatet av samrådet medger detta, eller
 - så snart de förpliktelser som följer av förlikningsförfarandet har fullgjorts, eller
 - så snart bankgaranti har ställts av fartygsägaren (rättssak).
-

TILLÄGG 1

FORMULÄR FÖR ANSÖKAN OM FISKELICENS

För myndighetens anteckningar	Kommentarer
Nationalitet:	
Licensnummer:	
Datum för undertecknande:	
Datum för utfärdande:	

SÖKANDE

Företagsnamn:

Nummer i handelsregistret:

Efternamn och förnamn för ansvarig person:

Födelsedatum och -ort:

Yrke:

Adress:

.....

Antal anställda:

Skeppsklarerarens namn och adress:

.....

.....

FARTYG

Fartygstyp: Registreringsnummer:

Nytt namn: Tidigare namn:

Konstruktionsdatum och -ort:

Ursprungsnationalitet:

Längd: Bredd: Djup:

Bruttotonnage: Nettotonnage:

Konstruktionsmaterial:

Huvudmotorns märke: Typ: Effekt i hk:

Propeller:

Fast ☐Vridbar ☐Dysa ☐

Hastighet:

Anropssignal: Frekvens:

Förteckning över utrustning för lokalisering av fisk, navigering och sändning:

Radar ☐

Sonar ☐

Ekolod på överteln, nätsond ☐

VHF ☐

SSB ☐

Satellitnavigation ☐

Annan:

Antal sjömän:

LAGRINGSMETOD

Is ☐

Is + kylning ☐

Nedfrysning: i saltlake ☐

i torrt tillstånd ☐

i kylt havsvatten ☐

Total kylkapacitet:

Fryskapacitet per 24 timmar (ton):

Lastrumskapacitet:

TYP AV FISKE

A. Demersalt fiske

Kustfiske ☐

Djuphavsfiske ☐

Type av trål:

bläckfisktrål ☐

räktrål ☐

fisktrål ☐

Tråls längd: Övertels längd:

Maskstorlek i trålsäcken:

Maskstorlek i trålmarna:

Trålhastighet:

B. Fiske efter stora pelagiska arter (tonfisk)

Spöfiske ☐

Antal spön ☐

Notfiske ☐

Nåtlängd: Nåt djup:

Antal tankar: Kapacitet i ton:

C. Fiske med långrev samt burar, tinor och mjärdar

vid ytan ☐

vid botten ☐

Linans längd: Antal krokar:

Antal linor:

Antal burar, tinor och mjärdar:

ANLÄGGNINGAR I LAND

Adress och godkännandennummer:

.....

Företagsnamn:

Verksamhet:

Fiskhandel inom landet ☐fiskexport ☐

Typ av fiskhandel och godkännandennummer:

Beskrivning av anläggningar för beredning och lagring:

.....

.....

.....

.....

.....

Antal anställda:

OBS: Sätt kryss i lämpliga rutor.

Tekniska kommentarer

Tillstånd från fiskeriministeriet

TILLÄGG 4

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER FÖR UPPSAMLING AV FÅNGSTER

1. Guineas myndigheter skall sätta in ett fartyg (nedan kallat uppsamlingsfartyget) för uppsamling av fångster som har tagits av fiskefartyg i Guineas exklusiva ekonomiska zon och som skall landas i Guinea.
 2. Uppsamlingsfartyget skall ha ansvaret för uppsamling av överskjutande bifångster och fångster som inte är avsedda för gemenskapsmarknaden från fiskefartyg som för flagg tillhörande en EU-medlemsstat, i enlighet med punkt 4 i bilagan.
 3. Uppsamlingsfartyget skall utrustas och finansieras av Republiken Guineas regering.
 4. Om de guineanska myndigheterna beslutar att samla upp fångster som avses i punkt 2 och som meddelats av ett gemenskapsfartyg i enlighet med punkt 4.2 eller punkt 4.3 i bilagan, skall de meddela befälhavaren när uppsamlingen senast skall ske.
 5. Gemenskapsfartygets befälhavare skall föreslå de guineanska myndigheterna plats, datum och tidsintervall för omlastning av fångsten. Datum och tidsintervall skall avtalas mellan de båda parterna så att uppsamlingsfartyget i tid kan nå fram till angiven plats.
 6. Vid omlastningen skall den ansvarige för uppsamlingsfartyget överlämna ett mottagningsbevis med angivelse av omlastade kvantiteter samt tid och plats för omlastningen.
 7. Guinea skall stå för kostnaden för uppsamlingen. Fartygsägaren skall stå för kostnaden för lagring ombord av fisk som skall omlastas.
 8. Den omlastade fisken skall användas till försörjning av marknaden för att bidra till en tryggad livsmedelsförsörjning.
 9. De båda parterna skall på förslag av Republiken Guineas regering fastställa tekniska bestämmelser och meddela dessa till fartygsägarna så snart som möjligt.
-

RÅDETS BESLUT

av den 2 april 2004

om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2003/902/EG

(2004/306/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 december 2003 antog rådet beslut 2003/902/EG om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut 2003/646/EG ⁽²⁾.
- (2) Det är önskvärt att anta en uppdaterad förteckning över personer, grupper och enheter på vilka förordning (EG) nr 2580/2001 är tillämplig.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den förteckning som föreskrivs i artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 skall vara följande:

1. PERSONER

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; alias Mihoubi Faycal; alias Fellah Ahmed; alias Dafri Rêmi Lahdi), född den 1.2.1966 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir and al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (alias schweiziske Abderrahmane), född den 17.10.1964 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
3. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), född den 26.6.1967 i Qatif-Bab al Shamal, Saudiarabien; saudisk medborgare
4. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, född i Al Ihssa, Saudiarabien; saudisk medborgare
5. AL YACoub, Ibrahim Salih Mohammed, född den 16.10.1966 i Tarut, Saudiarabien; saudisk medborgare

6. ARIOUA, Azzedine, född den 20.11.1960 i Constantine (Algeriet) (medlem av al-Takfir and al-Hijra)
7. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), född den 18.8.1969 i Constantine (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
8. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), född den 13.5.1975 i Ain Taya (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
9. ASLI, Rabah född den 13.5.1975 i Ain Taya (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
10. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, född 1960 i Libanon; libanesisk medborgare
11. DARIB, Noureddine (alias Carreto; alias Zitoun Mourad), född den 1.2.1972 i Algeriet (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
12. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), född den 1.6.1970 i Algeriet (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
13. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), född den 10.7.1965, alt. den 11.7.1965 in El Dibabiya, Saudiarabien; saudisk medborgare
14. FAHAS, Sofiane Yacine, född den 10.9.1971 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir and al-Hijra)
15. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), Libanon, född 1963 i Libanon, libanesisk medborgare
16. LASSASSI, Saber (alias Mimiche), född den 30.11.1970 i Constantine (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
17. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Adbul), född den 14.4.1965, alt. den 1.3.1964 i Pakistan, pass nr 488555
18. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), född den 26.12.1974 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
19. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), högre underrättelseofficer i HIZBOLLAH, född den 7.12.1962 i Tayr Dibba, Libanon, pass nr 432298 (Libanon)
20. NOUARA, Farid, född den 25.11.1973 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)

⁽¹⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 70. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 745/2003 (EUT L 106, 29.4.2003, s. 22).

⁽²⁾ EUT L 340, 24.12.2003, s. 63.

21. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), född den 11.9.1968 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir and al-Hijra)
 22. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), född den 23.6.1963 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
 23. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), född den 14.6.1974 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
 24. SENOUCI, Sofiane, född den 15.4.1971 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
 25. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma, ledare för NPA), född den 8.2.1939 i Cabugao, Filippinerna
 26. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), född den 21.4.1964 i Blida (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
2. GRUPPER OCH ENHETER
1. Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September och Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
 2. "Al-Aqsa-martyrbrigaden" (Al-Aqsa Martyrs' Brigade)
 3. Al-Takfir och al-Hijra
 4. Aum Shinrikyo (alias AUM, alias Aum Supreme Truth, alias Aleph)
 5. Babbar Khalsa
 6. Gama'a al-Islamiyya ("Islamiska gruppen", Islamic Group), (alias Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)
 7. Great Islamic Eastern Warriors Front (IBDA-C)
 8. Hamas (inklusive Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 9. Holy Land Foundation for Relief and Development
 10. International Sikh Youth Federation (ISYF)
 11. Kahane Chai (Kach)
 12. Kurdistan Workers' Party (PKK) (alias KADEK, alias KONGRA — GEL)
 13. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 14. Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK eller MKO) [minus "National Council of Resistance of Iran" (NCRI)] (alias National Liberation Army of Iran (NLA, MEK:s militanta flygel), People's Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Student's Society)
 15. Ejército de Liberación Nacional/Den Nationale Befrielsehær
 16. Nya folkarmén (New People's Army (NPA)), Filippinerna, med koppling till Sison José Maria C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, ledare för NPA)
 17. Palestine Liberation Front (PLF)
 18. Palestinska islamiska Jihad (Palestinian Islamic Jihad (PIJ))
 19. Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP)
 20. Popular Front for the Liberation of Palestine — General Command, (alias PFLP — General Command, alias PFLP-GC)
 21. Colombias revolutionära beväpnade styrkor (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia) (FARC)
 22. Revolutionary People's Liberation Army/Front/Party (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionary Left), Dev Sol)
 23. Den lysande stigen (SL) (Sendero Luminoso)
 24. Stichting Al Aqsa (alias Stichting Al Aqsa Nederland, alias Al Aqsa Nederland)
 25. "Förenade självförsvarsstyrkorna i Colombia" (United Self-Defense Forces/Group of Colombia) (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)

Artikel 2

Beslut 2003/902/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det får verkan samma dag som det offentliggörs.

Utfärdat i Bryssel den 2 april 2004.

På rådets vägnar

B. COWEN

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 december 2003

om den stödordning som Italien har genomfört för naturkatastrofer

[delgivet med nr K(2003) 4328]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2004/307/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att ha uppmanat berörda parter att yttra sig i enlighet med nämnda artikel ⁽¹⁾ och med beaktande av de synpunkter som framförts, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 22 februari 1993, diarieförd den 26 februari 1993, anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen ett förslag från regionen Sicilien för åtgärder till stöd för jordbruksföretag som drabbats av naturkatastrofer och om ändring av gällande stödordningar inom jordbrukssektorn till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget. Projektet har registrerats som statligt stöd nr N 126/93.
- (2) Genom en skrivelse av den 17 mars 1993 begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Då inget svar inkommit från de italienska myndigheterna uppmanade kommissionen, genom en skrivelse av den 15 juni 1993, de ovannämnda myndigheterna att översända de begärda uppgifterna inom 15 dagar från detta datum. Kommissionen skickade en påminnelse den 20 augusti 1993.
- (3) Som resultat av ovannämnda påminnelser översände de italienska myndigheterna ett ofullständigt svar genom en skrivelse av den 16 september 1993, diarieförd den 26 september 1993. Genom en skrivelse av den 14 oktober 1993, uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att lämna uttömmande svar på de frågor som framfördes i skrivelsen av den 17 mars 1993.
- (4) De italienska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 14 februari 1994, diarieförd den 22 februari 1994.
- (5) Av det svar som lämnades i skrivelsen av den 14 februari 1994 framgår att det projekt för stödåtgärder som de italienska myndigheterna anmälde den 22 februari 1993 under tiden hade antagits som regionallag nr 6 av den 12 januari 1993 ⁽²⁾ (nedan kallad "regionallag nr 6/93") och att den nya lagen innefattade ytterligare åtgärder som inte ingick i den ursprungliga anmälan till kommissionen enligt artikel 88.3 i fördraget. Kommissionen beslutade följaktligen att införa stödet i registret för icke anmälda stöd med nr NN 31/94.

⁽¹⁾ EGT C 295, 10.11.1995, s. 5.

⁽²⁾ "Bestämmelser för beviljande av stöd enligt lag nr 31 av den 30 januari 1991 till jordbruksföretag som skadats av exceptionella naturkatastrofer. Återfinansiering av regionallag nr 13 av den 25 mars 1986 samt förskott för statens insatser i enlighet med de mål som anges i ministerdekret nr 524 av den 21 december 1987 om tillämpningen av förordning EEG nr 857/84." *Gazzetta Ufficiale della Regione siciliana* av den 16 januari 1993.

- (6) Genom ett telex av den 30 mars 1994 begärde kommissionen att de italienska myndigheterna skulle översända den slutgiltiga texten i regionallag nr 6/93 och lämna kompletterande uppgifter.
- (7) Då inget svar inkommit på ovannämnda skrivelse uppmanade kommissionen genom en skrivelse av den 21 juni 1994 de sicilianska myndigheterna att översända de begärda uppgifterna.
- (8) De italienska myndigheterna svarade på kommissionens påminnelse genom skrivelser av den 14 juli 1994 och den 14 september 1994, diarieförda den 16 september 1994.
- (9) Genom en skrivelse av den 2 mars 1995 underrättade kommissionen Italien om att kommissionen inte hade några invändningar när det gäller de stödåtgärder som avses i artiklarna 5 och 7 i regionallag nr 6/93, då dessa inte utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget. Kommissionen hade dessutom inte några invändningar avseende återfinansieringen av de stöd som anges i artikel 9 och i artikel 15.3 och följande i regionallag (Sicilien) nr 13/86 ⁽³⁾. Kommissionen underrättade dock genom samma skrivelse Italien om att den förbehåller sig rätten att bedöma ovannämnda stöd enligt artikel 87.1 i fördraget, med anledning av antagandet av allmänna kriterier för bedömning av stöd som betalas ut i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta.
- (10) Genom samma skrivelse underrättade kommissionen dessutom Italien om beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget avseende artiklarna 1 och 6 i regionallag nr 6/93 och bestämmelserna i den italienska lagstiftningen avseende hjälp till jordbruket med anledning av naturkatastrofer.
- (11) Kommissionen motiverade beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget, inte endast avseende artiklarna 1 och 6 i lag nr 6/93, utan även med avseende på den italienska lagstiftningen i fråga om naturkatastrofer med hänvisning till att det i praktiken är omöjligt att bedöma huruvida artiklarna 1 och 6 i lag nr 6/93 om stöd för jordbruksföretag som drabbats av naturkatastrofer är förenliga med relevanta gemenskapsbestämmelser utan att beakta den nationella lagstiftningen i frågan, till vilken lag nr 6/93 ständigt hänvisar och för vilken man inte kan utesluta kumulering med de aktuella stöden ⁽⁴⁾.
- (12) För att kunna granska regionallag nr 6/93 och bedöma den nationella lagstiftningen avseende naturkatastrofer uppmanade kommissionen i inledandet av förfarandet de italienska myndigheterna att översända de texter som listas nedan, vilka inte hade anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget:
- Samtliga dittills antagna juridiska texter som berörde, ändrade eller tillämpade den nationella lagen nr 590 av den 15 oktober 1981, "Nya bestämmelser för nationella solidaritetsfonden" [Nuove norme per il Fondo di solidarietà nazionale]. Lag nr 6/93 återopade denna nationella ramlag med avseende på naturkatastrofer och måste bedömas tillsammans med denna.
 - Samtliga dittills antagna juridiska texter som berörde, ändrade eller tillämpade lagdekret nr 367 av den 6 december 1990, samordnat med lagen om omvandling nr 31 av den 30 januari 1991 om "Akuta åtgärder för jordbruksföretag och lantbruk med inriktning på djurhållning som skadats av den exceptionella torka som inträffat under produktionsåret 1989–1990" ⁽⁵⁾ i förhållande till vilken artiklarna 1 och 6 i lag nr 6/93 fastställer undantag och särskilda åtgärder.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

⁽⁴⁾ Mer specifikt ansåg kommissionen i inledandet av förfarandet att det, även om det i viss mån var möjligt att "isolera" bedömningen av artiklarna 1 och 6 i lag nr 6/93 från bedömningen av den nationella lagstiftning på vilken lagen i fråga grundar sig, i praktiken inte var möjligt att bortse från sambanden mellan den regionala texten och den nationella lagstiftningen om naturkatastrofer, då regionallagen återopar den nationella lagstiftningen och samtidigt utgör både en återfinansiering och en ändring av denna. I själva verket fastställer framförallt de två nationella texterna ytterligare stödåtgärder för vilka man på grundval av de uppgifter som då fanns tillgängliga inte kunde utesluta kumulering med de regionala stöden. I andra hand fastställdes villkoren för att omfattas av regionallagen i de nationella texterna. I avsaknad av uppgifter om ovannämnda aspekter hade kommissionen följaktligen kommit fram till att de uppgifter den hade tillgång till inte var tillräckliga för att fastställa huruvida de regionala stödåtgärderna var förenliga med gemenskapens kriterier för ersättning till jordbruksföretag för skador som orsakats av naturkatastrofer.

⁽⁵⁾ Lagdekret nr 367 av den 6 december 1990 (i *Gazzetta Ufficiale* — serie generale — nr 285 av den 6 december 1990) samordnat med lagen om omvandling nr 31 av den 30 januari 1991 (i samma nummer av *Gazzetta Ufficiale*, s. 3) om: "Akuta åtgärder för jordbruksföretag och lantbruk med inriktning på djurhållning som skadats av den exceptionella torka som inträffat under produktionsåret 1989–1990".

- Texten till lag nr 185 av den 14 februari 1992, "Nya regler för nationella solidaritetsfonden" [Nuova disciplina del Fondo di solidarietà nazionale] som utgjorde och ännu är gällande nationell ramlag avseende naturkatastrofer samt texten till samtliga juridiska handlingar om ändring, komplettering och tillämpning av denna.
 - Texten till nationell lag nr 198 av den 13 maj 1985 ⁽⁶⁾ i förhållande till vilken artiklarna 1 och 6 i lag nr 6/93 fastställer undantag och åtgärder samt texten till samtliga juridiska handlingar om ändring, komplettering och tillämpning av denna.
 - Samtliga upplysningar ägnade att definiera tillämpningsområdet för åtgärderna, kriterier för beviljande av stöd samt statens, regionernas och de autonoma provinsernas befogenheter att bevilja stöd i ovannämnda handlingar.
- (13) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁷⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter.
- (14) Genom en skrivelse av den 12 april 1995 översände de italienska myndigheterna till kommissionen sina synpunkter beträffande inledandet av förfarandet om de nationella bestämmelserna avseende naturkatastrofer och samtliga nationella lagtexter som begärts i inledandet av förfarandet. De italienska myndigheterna uppmanade de regionala myndigheterna på Sicilien att översända sina synpunkter beträffande regionallag nr 6/93. Några synpunkter från de regionala myndigheterna har dock inte inkommit till kommissionen.
- (15) Genom en skrivelse av den 19 april 2000 begärde kommissionen kompletterande uppgifter om den nationella lagstiftningen i fråga om naturkatastrofer och om regionallag nr 6/93 från de italienska myndigheterna. Beträffande denna sistnämnda lag upprepade kommissionen i denna skrivelse till viss del de frågor som redan framförts i föregående begäran om kompletterande uppgifter till de italienska myndigheterna, på vilka dessa inte hade svarat. I samma skrivelse ⁽⁸⁾ framhöll kommissionen nödvändigheten av att lämna exakta svar på sådana förfrågningar för de italienska myndigheterna, eftersom kommissionen i annat fall skulle vara tvungen att fatta beslut enbart på grundval av de för tillfället tillgängliga upplysningarna.
- (16) Genom en skrivelse av den 20 november 2000 översände de italienska myndigheterna de uppgifter beträffande den nationella lagstiftningen avseende naturkatastrofer som kommissionen hade begärt den 19 april 2000. Beträffande regionallag nr 6/93 preciserade de ovannämnda myndigheterna att de regionala myndigheterna på Sicilien skulle inkomma med klarlägganden av befogenheter, vilket kommissionen emellertid aldrig har mottagit.
- (17) Genom en skrivelse av den 29 januari 2001 översände dessutom de italienska myndigheterna två andra texter med anknytning till lag nr 185/92: ministerdekret nr 100460 av den 18 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för artikel 6 i lag nr 185/92 och presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996. I samma skrivelse förklarade de italienska myndigheterna att ministerdekret nr 100460 av den 18 mars 1993 aldrig har tillämpats.
- (18) Den 13 november 2002 beslutade kommissionens avdelningar att dela ifrågavarande dossier i tre delar: statligt stöd C 12/A/95 om alla de stöd för att avhjälpa skador av naturkatastrofer som beviljats av Italien i enlighet med lag nr 185 av den 14 februari 1992 fram till och med den 31 december 1999, statligt stöd C 12/B/95 om alla de stöd som beviljats av de italienska myndigheterna i enlighet med lag nr 185 av den 14 februari 1992 från och med den 1 januari 2000, statligt stöd C 12/C/95 om artikel 1 och artikel 6 i regionallag nr 6 av den 12 januari 1993 samt övriga nationella lagstiftningshandlingar som återopas däri.

⁽⁶⁾ "Ingripanden för de skador som orsakats av exceptionella naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden under december 1984 och januari 1985. Nya regler för erhållande av de jordbruksbidrag som avses i lag nr 590 av den 15 oktober 1981." *Gazzetta Ufficiale* nr 118 av den 21 maj 1985.

⁽⁷⁾ EGT C 295, 10.11.1995.

⁽⁸⁾ Kommissionens skrivelse VI/10837 av den 19 april 2000.

- (19) Genom en skrivelse av den 10 juli 2003 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut K(2003) 2048 slutligt av den 9 juli 2003 om statligt stöd C 12/A/95 om de stöd för att avhjälpa skador av naturkatastrofer som beviljats av Italien i enlighet med lag nr 185 av den 14 februari 1992 fram till och med den 31 december 1999.
- (20) Genom en skrivelse av den 7 augusti 2003 framhöll de italienska myndigheterna att, eftersom felet i den italienska versionen av punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn⁽⁹⁾ (nedan kallade "gemenskapens riktlinjer") har vilselett stödmottagarna, skulle samma argumentering som i skäl 129 i beslutet om statligt stöd C 12/A/95 beträffande det uteblivna återkravet när det gäller stöd till jordbruksförsäkringar kunna tillämpas även för motsvarande stöd inom ramen för C 12/B/95.
- (21) Genom en skrivelse av den 23 september 2003 anmälde de italienska myndigheterna ett lagförslag om att upphäva lag nr 185/1992 och ersätta den med en ny lag som överensstämmer med punkt 11 i gemenskapens riktlinjer (stöd nr N 449/2003).
- (22) Genom en skrivelse av den 21 november 2003, diarieförd den 24 november 2003 (kompletterad genom fax av den 25 november 2003), lämnade de italienska myndigheterna kompletterande upplysningar och klarlägganden beträffande tillämpningen av lag nr 185/1992 från och med den 1 januari 2000.
- (23) Detta beslut avser uteslutande de statliga stöd som beviljats av Italien i enlighet med lag nr 185 av den 14 februari 1992 från och med den 1 januari 2000, det vill säga de som granskats inom ramen för statligt stöd C 12/B/95. De stöd som beviljats av Italien i enlighet med lag nr 185/1992 före den 1 januari 2000, liksom även de som beviljats i enlighet med artiklarna 1 och 6 i regionallag nr 6 av den 12 januari 1993 och de andra nationella lagar vartill hänvisas däri, granskas inom ramen för statligt stöd C 12/A/95 och statligt stöd C 12/C/95 och är föremål för särskilda beslut.

II. BESKRIVNING

Innehållet i lag nr 185/1992

- (24) Lag nr 185 av den 14 februari 1992 är nationell ramlag avseende naturkatastrofer. I lagen, som för närvarande är gällande lag, föreskrivs en organisk helhet av ingripanden för att avhjälpa skador på jordbruksproduktion eller produktionsmedel som drabbat jordbrukare till följd av naturkatastrofer, ogynnsamma väderförhållanden eller djursjukdomar.
- (25) De medel som är avsedda att ersätta jordbrukarna för de skador som uppstått i ovannämnda fall kommer från Nationella solidaritetsfonden, vilken anvisar de belopp som krävs för skadeersättningar till de enskilda regionerna. Genom fonden, som skapades 1970, inrättades en automatisk mekanism som gör det möjligt att genomföra speciella aktiva och passiva skyddsåtgärder inom jordbrukssektorn utan att varje gång behöva använda sig av särskilda lagstiftningsinstrument för finansieringen.
- (26) I lagen, som består av tolv artiklar, föreskrivs fyra grundläggande åtgärdsformer:
1. Stöd avsedda att ersätta jordbrukare för skador som orsakats av naturkatastrofer eller ogynnsamma väderförhållanden.
 2. Stöd avsedda för kampen mot djursjukdomar.
 3. Stöd för aktiva skyddsåtgärder mot ogynnsamma väderförhållanden.
 4. Stöd till betalning av försäkringspremier (passiva skyddsåtgärder).

⁽⁹⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2. Rättelse i EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

- (27) I lagen anges inte de praktiska arrangemangen för beviljande av stöd. Tillämpningsföreskrifterna för lagen förklaras bland annat i cirkulär nr 7 (nedan kallat "cirkuläret") av den 28 maj 1992, som det italienska jordbruksministeriet har översänt till samtliga regioner, de autonoma provinserna Bolzano och Trento, inrättningar och myndigheter som ger jordbrukslån samt till många branschorganisationer verksamma inom jordbrukssektorn. De italienska myndigheterna översände cirkuläret till kommissionen direkt efter inledandet av förfarandet i enlighet med artikel 88.2 i fördraget. Vid uttolkningen av lag nr 185/92 kan man inte bortse från cirkuläret, och bedömningen av lagen kan alltså inte skiljas från bedömningen av cirkuläret.

Stöd avsedda att ersätta jordbrukare för skador som orsakats av naturkatastrofer eller ogynnsamma väderförhållanden (artiklarna 3, 4 och 5 i lag nr 185/92)

- (28) I artikel 3 i lag nr 185/92 definieras olika typer av åtgärder till förmån för jordbrukssektorn för att främja ett återupptagande av den produktiva verksamheten efter naturkatastrofer eller ogynnsamma väderförhållanden. I enlighet med ovannämnda artikel är enskilda jordbruksföretag eller sammanslutningar av jordbruksföretag inom de områden som av behöriga regionala myndigheter förklarats vara drabbade av naturkatastrofer eller ogynnsamma väderförhållanden berättigade till stöd. Det är alltså de regionala myndigheterna som har att fastställa att det rör sig om en exceptionell händelse och de faktiska skador som den har orsakat ⁽¹⁰⁾.
- (29) Enligt artikel 3 i lag nr 185/92 skall företagen, för att kunna omfattas av ingripandena, ha lidit skador på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen, med undantag av den från djuruppfödning. Vid beräkningen av skadornas procentandel kan även förluster på samma odling från föregående allvarliga händelser som samma företag har drabbats av under produktionsåret tas med. Genom en senare ändring av artikel 3.1 i lag nr 185/92, det vill säga artikel 127.1 i lag nr 388/2000, klargörs att de allvarliga händelser som samma företag har drabbats av inte får ha varit föremål för tidigare skadeersättningar.
- (30) I lag nr 185/92 anges inte för vilka "naturkatastrofer eller ogynnsamma väderförhållanden av exceptionell karaktär" jordbrukare kan få ersättning. Genom skrivelsen av den 20 november 2000 preciserade dock de italienska myndigheterna att åtgärdsformerna har angivits i cirkulär nr 7 av den 28 maj 1992. På den blankett som bifogas till cirkuläret, och på vilken potentiella stödmottagare skall rapportera lidna skador, finns följande händelser listade: hagelskurar, frost, ihållande regn, torka, våldsamt snöfall, häftiga regn, sciroccovindar, jordbävningar, tromber, tjäle, häftiga vindar och stormfloder. I samma skrivelse angav de italienska myndigheterna att händelserna i fråga endast antar exceptionell karaktär när de förorsakar allvarliga skador i storleksordningen minst 35 procent

⁽¹⁰⁾ I artikel 2 i lag nr 185/92 föreskrivs att sedan regionerna, på grundval av tekniska rapporter från provinsernas jordbruksinspektorat, har avgränsat de områden som drabbats av en naturkatastrof eller ett ogynnsamt väderförhållande av exceptionell karaktär som kan likställas med en naturkatastrof och gjort en kvantitativ bedömning av skadorna skall jordbruksministeriet, efter att ha kontrollerat effekterna av den allvarliga händelsen, förklara denna som exceptionell med ett dekret som medger utbetalning av stöd till de företag som har lidit skador på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen. Enligt de uppgifter som översänts av de behöriga myndigheterna i skrivelsen från november 2003 om stöd som betalats ut för naturkatastrofer och därmed likställda händelser från och med den 1 januari 2000, återges det tekniska underlaget för bedömningen av varje händelse som exceptionell (inklusive relevanta meteorologiska uppgifter) och den kvantitativa bedömningen av de skador den har gett upphov till i de tekniska rapporter som för varje enskilt fall utarbetas av provinsernas jordbruksinspektorat med anledning av händelsen i fråga. För varje enskild händelse eller grupp av exceptionella händelser som har orsakat skador på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen för de drabbade företagen skall jordbruksministeriet avsluta de utredningar som det har behörighet att genomföra av de tekniska rapporter som presenterats av regionerna genom att utfärda ett dekret om den aktuella händelsens exceptionella karaktär. Som exempel på det beskrivna förfarandet och de uppgifter som ligger till grund för förklaringen att det rör sig om ett exceptionellt väderförhållande har de nationella myndigheterna skickat en dossier om torkan på Sicilien (Agrigento) under perioden 2001/2002. I samma skrivelse har de behöriga myndigheterna uppgett att det under perioden 2000–2003 har utfärdats 370 dekret om exceptionell händelse på grundval av det beskrivna förfarandet för nedan angivna regioner och skickat kopior på berörda dekret (varje dekret innehåller: uppgift om det exceptionella väderförhållandet, den period under vilken händelsen har ägt rum, det drabbade området och vilka slag av stöd av de som föreskrivs i lag nr 185/92 som kan beviljas). De regioner för vilka jordbruksministeriet har utfärdat ovannämnda dekret om exceptionell händelse under perioden 2000–2003 är följande: Piemonte (28 dekret), Valle d'Aosta (1 dekret), Lombardiet (21 dekret), Ligurien (15 dekret), den autonoma provinsen Trento (12 dekret), den autonoma provinsen Bolzano (3 dekret), Veneto (20 dekret), Friuli-Venezia Giulia (16 dekret), Emilia-Romagna (26 dekret), Toscana (20 dekret), Marche (13 dekret), Umbrien (20 dekret), Lazio (9 dekret), Kampanien (39 dekret), Abruzzo (14 dekret), Molise (9 dekret), Apulien (31 dekret), Basilicata (9 dekret), Kalabrien (19 dekret), Sicilien (36 dekret), Sardinien (9 dekret).

av den säljbara bruttoproduktionen. I skrivelsen från november 2003 om de stöd som betalats ut från och med den 1 januari 2000, har de italienska myndigheterna vidare klargjort att för att aktivera stödåtgärderna enligt lag nr 185/92 (och således för att stödmottagaren skall kunna erhålla statligt stöd) skall båda följande villkor vara uppfyllda:

- a) Skadan på den drabbade odlingen skall uppgå till minst 35 procent.
 - b) Skadan på den säljbara bruttoproduktionen skall uppgå till minst 35 procent ⁽¹¹⁾.
- (31) Varken i lagen eller i cirkuläret fastställs metoder för att beräkna den säljbara bruttoproduktionen. I skrivelsen av den 20 november 2000 förklarade de italienska myndigheterna att beräkningsmetoden är indelad i tre steg.
- a) Beräkning av den ordinarie säljbara bruttoproduktionen:
 - De kvantiteter som kan uppnås under normala förhållanden (utan skador) uppskattas på grundval av företagets produktionsinriktning till nettot av den i företaget återanvända avkastningen. Utifrån detta bestäms alltså det monetära värdet.
 - De extra intäkter som redan inkasserats och de som beräknas inkasseras under året fastställs, inberäknat inkomstförstärkningar (bidrag) i förekommande fall ⁽¹²⁾.
 - Summan av produktionsvärdet och de extra intäkterna utgör den ordinarie säljbara bruttoproduktionen.
 - b) Beräkning av den faktiska säljbara bruttoproduktion som kan uppnås efter skadan:
 - De kvantiteter och motsvarande monetära värde som kan uppnås efter den allvarliga händelsen uppskattas på grundval av samma produktionsinriktning,
 - De extra intäkterna beräknas, däri inberäknat inkomstförstärkningar (bidrag) efter skadan i förekommande fall ⁽¹³⁾.
 - Summan av det produktionsvärde som kan uppnås efter skadan och de extra intäkterna utgör nettot av den säljbara bruttoproduktionen efter den lidna skadan.
 - c) Beräkning av skadans effekter:
 - Förhållandet mellan den säljbara bruttoproduktion som kan uppnås efter den allvarliga händelse som har orsakat skadan och den ordinarie säljbara bruttoproduktionen utgör skadans procentuella inverkan på den säljbara bruttoproduktionen.

- (32) I skrivelsen från november 2003 om stöd som beviljats från och med den 1 januari 2000 uppgav de italienska myndigheterna att deras bedömningar av produktionen bygger på uppskattningar som, på grundval av den ekonomiska litteraturen, använder uppgifter från en period på minst tre år som referensvärde för produktionen och motsvarande marknadspriser. De italienska myndigheterna anser att en sådan metod till fullo överensstämmer med den som anges i punkt 11.3.2 i gemenskapens riktlinjer ⁽¹⁴⁾, därför att det lägsta tröskelvärdet för skador som tillämpas för tillerkännande av stöd är 35 procent (snarare än de 30 procent eller de 20 procent som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer) och den normala genomsnittsavkastningen beräknas på treårsbasis på grundval av avkastningen under "normala" år (det vill säga år utan naturkatastrofer eller onormalt goda skördar).

⁽¹¹⁾ Enligt de upplysningar som lämnats av de italienska myndigheterna i skrivelsen från november 2003, sammanfaller dessa två villkor (skador på 35 procent av odlingen och skador på 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen) om det företag som drabbats av ogynnsamma väderförhållanden av exceptionell karaktär har en monokulturell produktionsinriktning och företagets samtliga jordlotter har drabbats i samma utsträckning. Om det företag som drabbats av ogynnsamma väderförhållanden av exceptionell karaktär däremot odlar flera produkter krävs det att den drabbade odlingen (till exempel majs) skall ha drabbats i mycket större utsträckning än 35 procent (till exempel 80 procent) så att förlusten när den fördelas på andra produkter som inte har skadats (till exempel grönsaker) ger en skada på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen.

⁽¹²⁾ I skrivelsen från november 2003 har de italienska myndigheterna framhållit att från och med den 1 januari 2001 inkluderas inte bidrag som beviljats av Europeiska unionen i den säljbara bruttoproduktionen vid beräkningen av skadans omfattning. Detta till följd av de förändringar som införts genom artikel 127.1 i lag nr 388/2000.

⁽¹³⁾ Se föregående fotnot.

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 9.

- (33) När det gäller skador på infrastruktur och markförbättringsarbeten, föreskrivs det i cirkuläret att i de fall då dessa tillhör den aktuella säsongens normala växlingar eller kan tillskrivas försumlighet, oskicklighet, brist på underhåll samt naturlig förslitning skall dessa vara undantagna finansiering från Nationella solidaritetsfonden. Att händelsen är exceptionell skall styrkas av obestridliga tekniska uppgifter från officiella meteorologiska undersökningar och jämföras med data från föregående år, med hänvisning till en referensperiod som är tillräckligt lång för att vara statistiskt signifikant ⁽¹⁵⁾.
- (34) Enligt de uppgifter som översänts av de italienska myndigheterna genom skrivelsen av den 20 november 2000 beräknas skadan på det enskilda företags nivå, och vid beräkning av stödet tas hänsyn till löpande utgifter som inte betalas av jordbrukaren.
- (35) I skrivelsen från november 2003 om de stöd som betalats ut från och med den 1 januari 2000 klargjorde de italienska myndigheterna vidare att stödet beräknas på grundval av grödor som drabbats av skador på minst 35 procent. Enligt de italienska myndigheterna saknar skador vars omfattning är mindre än 35 procent betydelse för ersättningen och anses höra till den vanliga företagsrisken. I samma skrivelse har de italienska myndigheterna dessutom klargjort att i enlighet med punkt 11.3.6 i gemenskapens riktlinjer ⁽¹⁶⁾ betraktas försäkrade grödor som "oskadade" och förluster för försäkrade grödor undantas vid beräkning av stödet.
- (36) I artikel 3 i lag nr 185/92 föreskrivs att företag som uppfyller ovan angivna krav kan vara berättigade till följande ingripanden:

a) Beredskapsåtgärder

I artikeln hänvisas till de beredskapsåtgärder som föreskrivs i artikel 1 i lag nr 590 av den 15 oktober 1981 med senare ändringar.

Av ovannämnda cirkulär kan man dra slutsatsen att stöd betalas ut för allvarliga skador och situationer med särskilda behov som kräver snabba ingripanden. I denna kategori ingår "engångsbidrag" avsedda att delvis täcka den skada som jordbrukarna lidit, genom att kostnader för att minska skadorna på produkterna tas med i beräkningen, däri inräknat kostnader för transport, lagring, behandling och bearbetning. I det cirkulär som de italienska myndigheterna har skickat till regionerna finns följande åtgärder listade:

- Bidrag per hektar vid total eller delvis förlust av markbearbetningsarbeten.
- Bidrag på upp till 40 procent av skadan för förlust av levande inventarier och upp till 30 procent av skadan för förstörelse av döda inventarier.
- Bidrag på upp till 5 miljoner italienska lire för brådskande reparationer av ekonomibyggnader på jordbruksfastigheter ⁽¹⁷⁾.
- Bidrag på upp till 50 miljoner italienska lire för återställande av infrastruktur som används av jordbruksföretag.
- Bidrag på upp till 100 procent av kostnaderna för hopsamling, skydd och utfodring av djurbesättningar, begränsat till den akuta perioden och i vilket fall som helst inte för mer än sex månader.
- Bidrag på upp till 90 procent av kostnaderna för att minska skadorna på produkterna.

- b) Bidrag på upp till 3 miljoner italienska lire till oberoende jordbrukare och jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning. Detta belopp kan höjas till 10 miljoner italienska lire för de företag som har lidit skada på anläggningar för skyddade specialgrödor. Bidraget är anpassat till 80 procent av de stödberättigande utgifterna och är avsett för rekonstruktion av driftskapital. De

⁽¹⁵⁾ Bedömningen av de besvärliga väderförhållanden som föranleder utbetalning av stöd som exceptionella bygger, som de behöriga myndigheterna uppgir i skrivelsen från november 2003 om stöd som betalats ut från och med den 1 januari 2000, på tekniska uppgifter (inklusive relevanta meteorologiska upplysningar). Dessa uppgifter återfinns i de rapporter som behöriga tekniska organ för jordbruket på regional nivå utarbetar för varje enskilt fall med anledning av händelsen i fråga.

⁽¹⁶⁾ Se fotnot 9.

⁽¹⁷⁾ Det rör sig om värden som nämns i lag nr 185/92 och i medföljande cirkulär. Dessa beaktar inte senare ändringar.

jordbruksproducenter som inte anses vara oberoende jordbrukare eller jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning kan erhålla femåriga lån med räntesubventioner som alternativ till denna form av stöd.

- c) Femåriga driftslån med subventionerad ränta för företagets drift under det år då händelsen inträffade och under det följande året. I lånebeloppet kan även inbetalningar på jordbrukslån som förfaller till betalning under det år då händelsen inträffade räknas in, även om tidsfristen har förlängts en enda gång och då inte för mer än tjugofyra månader.
 - d) Tioåriga lån med subventionerad ränta för återställande, rekonstruktion och omställning av drabbade jordbruksegendomar, däri inräknat trädodlingar, plantskolor, växthus och åtgärder för företagets bärkraft. Som alternativ kan investeringsbidrag beviljas, som är anpassade till 80 procent av de faktiska utgifterna för små företag, 65 procent för medelstora företag och 50 procent för stora företag. Bidragen kan beviljas till stöd för ombyggnad och reparation av byggnader, återställande av markvärden och trädplanteringar, reparation och underhåll av jordbruksmaskiner och jordbruksutrustning, samt för anläggningar för bevarande och bearbetning av produkter, samt slutligen för inköp av utsäde och återställande av inventarier.
 - e) Femåriga lån med subventionerad ränta till kooperativ som arbetar med saluföring och bearbetning samt till enligt gemenskapslagstiftningen erkända sammanslutningar för producenter, vilka på grund av skadornas effekter på medlemmarnas produktion har registrerat minskade överföringar från de medlemmar som drabbats av händelsen i fråga med därav följande minskade intäkter. Minskningen skall uppgå till minst 35 procent av medelvärdet av överföringarna och den saluförda produktionen under de senaste två åren. Som uteblivna överföringar betraktas endast de som beror på utebliven produktion till följd av naturkatastrofer och därmed likställda händelser. Minskningar som beror på andra faktorer, såsom förändringar i kooperativens funktionalitet, medlemsantal, jordbruksmetoder osv. skall således undantas. Dessutom skall de kooperativ som använder sig av inköp från marknaden i mängder som överstiger hälften av det som bearbetas totalt vara undantagna från ingripandena. Beloppet av det subventionerade lånet skall anpassas till fasta driftskostnader och rymmas inom den procentuella gränsen för minskade intäkter.
 - f) Beviljande av särskilda bidrag till fruktkooperativ och erkända sammanslutningar för frukt- och grönsaksproducenter för lagring av citrusfrukter som inte kan marknadsföras och destillering av "kärnfrukter" (äpplen och päron).
 - g) Regionerna kan dessutom bevilja bidrag på upp till 100 procent för återställande av vägar och vattennät.
- (37) Artikel 3.2 i lag nr 185/1992, som anger de slags stöd som betalas ut till jordbruksföretag, har från och med den 17 september 2002 ⁽¹⁸⁾ helt och hållet ersatts av artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002 (akuta insatser för jordbrukssektorn som drabbats av väderförhållanden av exceptionell karaktär) omvandlat till lag nr 256 av den 13 november 2002. Denna åtgärd granskas för närvarande av kommissionens avdelningar inom ramen för stöd nr NN 145/02 (tidigare N636/02) och omfattas inte av detta beslut.
- (38) Som komplettering av ovan anförda åtgärder enligt artikel 3 i lag nr 185/92 föreskrivs i artikel 4 anstånd, i högst 24 månader, med amorteringar på jordbrukslån, lån till drift och förbättringar för de jordbruksföretag som uppfyller kriterierna för att omfattas av ingripandena. Utöver anstånd med amorteringar ges stöd till räntebetalningar. Enligt artikel 5 i lagen medges samma företag delvis befrielse från att betala de socialförsäkringsavgifter som förfaller under de tolv månader som följer på det datum då händelsen inträffade, i varierande omfattning med ett minimum på 20 procent och ett maximum på 50 procent av det belopp som skall betalas.

⁽¹⁸⁾ I artikel 6 i lagdekret fastställs att de bestämmelser som föreskrivs i det träder i kraft dagen efter det att lagdekretet har offentliggjorts i Republiken Italiens *Gazzetta Ufficiale* (16.9.2002).

Stöd avsedda för kampen mot djursjukdomar (artikel 6 i lag nr 185/92)

- (39) Enligt artikel 6 får producentgrupper bidra med inkomststöd till de lantbruk med inriktning på djurhållning som drabbats av infektionssjukdomar hos djur, vilka leder till utslaktning av djur i enlighet med lag nr 218 av den 2 juni 1988. Bidragen beräknas med hänsyn till den produktion som uteblivit till följd av den period då de behöriga myndigheterna beordrat ett stopp i uppfödningen. Staten bidrar med upp till 50 procent av socialförsäkringskassans faktiska utgifter.
- (40) I artikeln lämnas fastställandet av konkreta regler för lagens tillämpning till ett dekret som skulle utfärdas av jordbruksministeriet. På begäran av kommissionen översände de italienska myndigheterna dekretet ifråga (ministerdekret nr 100460 av den 18 mars 1993), som enligt vad dessa uppger aldrig har tillämpats (se fax av den 31 januari 2001, sedermera bekräftat genom skrivelsen från november 2003).
- (41) Dekretet reglerar bidragen till lantbruk med inriktning på djurhållning som drabbats av mul- och klövsjuka, klassisk svinpest, afrikansk svinpest, vesikulär stomatit och elakartad lungsjuka. Endast de företag som tillhör ett kooperativ till skydd för jordbruksproduktionen, deklarerar det antal djur som finns i företaget den 30 mars varje år, åtar sig att betala avgiften och att respektera samtliga hygieniska och sanitära normer för att skydda uppfödningen kan omfattas av bidragsåtgärder. Bidraget får inte överstiga 40 procent av den säljbara bruttoproduktion som hade kunnat erhållas från de utslaktade djuren. Dekretet fastställer värdet av den säljbara bruttoproduktionen för varje djur och för varje år. Bidragssatsen (inom taket på 40 procent) beräknas med hänsyn till företagets fasta kostnader och kostnader för registrering av de uppfödda arterna i stamboken. Det totala bidraget är proportionellt till den period då uppfödningen är stoppad, som i vilket fall som helst inte får överstiga sex månader för nötkreatur och tre månader för svin, får och getter. Det statliga stödet betalas ut till kooperativen sedan kostnadsredovisning för ansökningar med vederbörlig dokumentation ingivits till de behöriga regionala myndigheterna och godkänts. Som alternativ kan kooperativen överväga att använda sig av försäkringsformer i enlighet med artikel 9.1 b i lag nr 185/92.

Aktiva skyddsåtgärder mot ogynnsamma väderförhållanden (artikel 8 i lag nr 185/92)

- (42) En bidragssats på upp till 80 procent av de stödberättigande utgifterna föreskrivs för investeringar avseende aktiva skyddsåtgärder⁽¹⁹⁾, även på prov, för företag (grödor) mot ogynnsamma väderförhållanden. Det handlar särskilt om nät till skydd mot hagel. Bidragen är avsedda för kooperativ till skydd för jordbruksproduktionen, vilka ansvarar för genomförandet av projekten. Dessutom kan kostnaderna för administration och underhåll av de installerade anläggningarna omfattas av en bidragssats på 50 procent tack vare ovannämnda bidrag. Projekt för aktiva skyddsåtgärder kan endast finansieras om initiativet visar sig vara ekonomiskt fördelaktigt i förhållande till motsvarande utgift för passiva skyddsåtgärder. Jordbruksministeriet fastställer de lägsta tröskelvärden under vilka projekt för aktiva skyddsåtgärder inte kan anses vara ekonomiskt fördelaktiga.
- (43) Enligt vad de italienska myndigheterna meddelade i skrivelsen av den 20 november 2000 och sedermera har bekräftat i skrivelsen från november 2003 har inget initiativ för aktiva skyddsåtgärder inletts, förmodligen på grund av brist på lämplig teknik för att förebygga skador från naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden.

Försäkringsavtal (artikel 9 i lag nr 185/1992 i dess ändrade lydelse enligt presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996)

- (44) I skrivelserna av den 20 november 2000 och från november 2003 anger de italienska myndigheterna att artikel 9 i lag nr 185/92 har ersatts av bestämmelserna i presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 (förordning om ersättningsbestämmelser för artikel 9 i lag nr 185 av den 14 februari 1992 om förmånliga jordbruksförsäkringar), som utfärdats för att anpassa den italienska lagstiftningen om förmånliga jordbruksförsäkringar till gemenskapsbestämmelserna.

⁽¹⁹⁾ I motsats till passiva skyddsåtgärder som utgörs av försäkringssystem.

- (45) Enligt artikel 1 i presidentdekret nr 324/1996 kan sådana kooperativ till skydd för jordbruksproduktionen som bildats i enlighet med lag nr 364 av den 25 maj 1970 och lag nr 590 av den 15 oktober 1981, ändrad av lag nr 185/1992, upprätta försäkringsavtal för sina medlemmar (om dessa inte agerar direkt) för att täcka förluster till följd av ogynnsamma väderförhållanden samt växt- och djursjukdomar. Försäkringsavtalen måste slutas med enskilda försäkringsbolag eller med försäkringsbolag som ingår i konsortier som uppfyller kraven i förordning (EEG) nr 3932/92 ⁽²⁰⁾. Försäkringsbolagen skall vara auktoriserade att verka inom området för hagelskador. Jordbrukarna kan välja mellan tre slags avtal ⁽²¹⁾:
- a) Ersättning för skador på vissa grödor på grund av hagel, rimfrost, frost och andra ogynnsamma väderförhållanden (enskilda katastrofer på enskilda grödor).
 - b) Ersättning för skador på jordbruksegendomar och vissa grödor på grund av ogynnsamma väderförhållanden som i sin helhet kan inverka mer än vanligt på företagets produktionsvärde. Avtalen kan även gälla skador som orsakats av växtsjukdomar om dessa är intimt förknippade med de ogynnsamma väderförhållandena, liksom även av djursjukdomar (i förening med ogynnsamma väderförhållanden som inverkar negativt på enskilda grödor och egendomar). Detta slags avtal kan även gälla skador på kvaliteten.
 - c) Ersättning för skador på odlingar som svarar för huvuddelen av företagets produktionsinriktning på grund av ogynnsamma väderförhållanden som kan inverka mer än vanligt på företagets risk (i förening med ogynnsamma väderförhållanden som inverkar på mer än en gröda eller egendom).
- (46) När det gäller den vanliga företagsrisken har de italienska myndigheterna i skrivelsen av den 20 november 2000 preciserat att denna i allmänhet fastställs till 10–15 procent.
- (47) Enligt artikel 2 i presidentdekret nr 324/1996 och de klarlägganden som de behöriga myndigheterna lämnat i sin skrivelse från november 2003 får det statliga bidraget till de stödberättigande utgifterna för försäkringar (vilka fastställs i enlighet med parametrar som varje år bestäms genom ministerdekret på grundval av statistiska försäkringsdata för varje garanti, per produkt och per kommun) inte överstiga 50 procent av den faktiskt erlagda kostnaden för försäkringspremien (65 procent i områden med hög klimatrelaterad risk, vilka anges i ett ministerdekret). I skrivelsen från november 2003 preciserade de behöriga myndigheterna även att stödet aldrig har beviljats till ett belopp som överstiger 50 procent av den erlagda kostnaden för försäkringspremien, i enlighet med vad som föreskrivs i punkt 11.5.1 i gemenskapens riktlinjer och att höjningen av bidraget för områden med hög klimatrelaterad risk aldrig har tillämpats. I skrivelsen av den 20 november 2000 meddelade de italienska myndigheterna att det statliga bidraget i genomsnitt har minskats till 30–40 procent av den faktiska utgiften. I de fåtal fall då regionala bidrag har betalats ut, som i provinsen Trento, översteg det totala offentliga bidraget aldrig 65 procent. I skrivelsen från november 2003 uppgav de behöriga myndigheterna att det av de uppgifter som översänts av regionerna framgår att endast ett fåtal av dem har betalat ut kompletterande stöd till det statliga bidraget för försäkringspremier under perioden 2000–2003. Enligt de uppgifter som mottagits av jordbruksministeriet har det totala stödet i dessa fall dock hållits inom en gräns av 50 procent av den faktiska utgiften för premien. I de fall då stöd har betalats ut för försäkringsbrev för förluster orsakade av naturkatastrofer och därmed likställda händelser (och således med en stödnivå som kan ha överstigit 50 procent) har detta skett med tillämpning av en särskild stödordning som godkänts av kommissionen ⁽²²⁾.
- (48) I skrivelsen från november 2003 uppgav de italienska myndigheterna att en ändring i stödet för försäkringsavtal har införts genom artikel 127.4 i lag nr 388/2000, som föreskriver en möjlighet att betala ut stöd även för försäkringsbrev som tecknats individuellt av producenter som inte anslutit sig till någon förening.

⁽²⁰⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3932/92 av den 21 december 1992 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn (EGT L 398 av den 31.12.1992, s. 7).

⁽²¹⁾ Enligt de upplysningar som lämnats av de behöriga myndigheterna i skrivelsen av den 20 november 2000 är avtalstyperna desamma som de som föreskrivs i artikel 9 i lag nr 185/92.

⁽²²⁾ Se till exempel Italien/Sardinien, stöd nr N 554/2000, godkänt genom skrivelsen SG 2000/D109513 av den 22 december 2000.

- (49) Utöver ovannämnda bestämmelser innehåller artikel 127 andra bestämmelser som, enligt de upplysningar som lämnats av de italienska myndigheterna, redan har anmälts till kommissionen ⁽²³⁾ eller ännu inte har tillämpats ⁽²⁴⁾ och således måste anmälas innan de genomförs. Detta beslut gäller därför varken artikel 127 i lag nr 388 från år 2000 eller därtill hörande tillämpningsföreskrifter och beaktar innehållet i artikel 127.4 endast i den mån som den föreskriver en möjlighet att betala ut stöd även för försäkringsbrev som tecknats individuellt av producenter som inte anslutit sig till någon förening.
- (50) Det är dessutom nödvändigt att framhålla att artikel 127 i lag nr 388/2000 från och med den 17 september 2002 ⁽²⁵⁾ har ändrats av artikel 2 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002 (akuta insatser för jordbrukssektorn som drabbats av väderförhållanden av exceptionell karaktär) omvandlat till lag nr 256 av den 13 november 2002. Denna åtgärd granskas för närvarande av kommissionens avdelningar inom ramen för stöd nr NN 145/02 (tidigare N636/02) och omfattas inte av detta beslut.

III. BEDÖMNING

- (51) I artikel 87.1 i EG-fördraget föreskrivs att stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den gemensamma marknaden i den mån som det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (52) I lag nr 185/92 föreskrivs beviljande av stöd med hjälp av offentliga medel till särskilda jordbruksföretag, vilka drar en obestridlig ekonomisk och finansiell fördel av detta till nackdel för andra jordbruksföretag som inte är avsedda att omfattas av samma bidrag. Domstolens rättspraxis säger att om ett statligt ekonomiskt bistånd förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag innebär det en möjlig snedvridning av konkurrensen i förhållande till företag som inte får sådant stöd ⁽²⁶⁾.
- (53) De aktuella åtgärderna påverkar handeln mellan medlemsstaterna då handeln med jordbruksprodukter inom gemenskapen är ansenlig, vilket framgår av följande tabell ⁽²⁷⁾ som visar det totala värdet av importen och exporten av jordbruksprodukter mellan Italien och övriga stater i EU under perioden 1993–2001 ⁽²⁸⁾.

(Miljoner ecu-euro)

HELA JORDBRUKSSEKTORN		
	EXPORT	IMPORT
1993	6 714	12 741
1994	7 360	13 390
1995	8 364	13 629

⁽²³⁾ NN 64/03 (tidigare N 618/02) (försäkringskassor) och N 758/2002 (återförsäkringsfond).

⁽²⁴⁾ Till exempel stöd för försäkringsavtal som täcker företagets hela produktion mot risker som beror på ogynnsamma väderförhållanden i sin helhet.

⁽²⁵⁾ I artikel 6 i lagdekret fastställs att de bestämmelser som föreskrivs i det träder i kraft dagen efter det att lagdekretet har offentliggjorts i Republiken Italiens *Gazzetta Ufficiale* (16.9.2002).

⁽²⁶⁾ Se mål C-730/79, REG 1980, s. 2671, punkterna 11 och 12 i motiveringen.

⁽²⁷⁾ Källa: Eurostat.

⁽²⁸⁾ Enligt fast rättspraxis är det villkor som gäller påverkan på handeln uppfyllt om det stödmottagande företaget utövar en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna. Det faktum att stödet förstärker detta företags position i förhållande till konkurrerande företag inom handeln mellan medlemsstaterna är tillräckligt för att stödet skall anses påverka handeln i fråga. När det gäller statligt stöd till jordbrukssektorn utesluter det förhållandet att stöden sammantaget uppgår till ett relativt ringa belopp och att de fördelas på många jordbrukare enligt en fast rättspraxis inte a priori att handeln mellan medlemsstaterna kan påverkas (se mål C-113/2000 (2002) REG 7601, paragraferna 30–36 och 54–56; mål C-114/2000 (2000) REG 7657, paragraferna 46–52 och 68–69).

(Miljoner ecu-euro)

HELA JORDBRUKSSEKTORN		
	EXPORT	IMPORT
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

- (54) Det erinras i detta sammanhang om att ett stöd till ett företag enligt domstolen kan vara sådant att det påverkar handeln mellan medlemsstaterna i negativ riktning och snedvrider konkurrensen även om företaget konkurrerar med produkter som kommer från andra medlemsstater utan att företaget självt är exportör. När en medlemsstat subventionerar ett företag kan den inhemska produktionen som resultat därav faktiskt förbli oförändrad eller öka, och följden blir minskade möjligheter för andra medlemsstaters företag att exportera sina produkter på denna medlemsstats marknad. Det är följaktligen troligt att ett sådant stöd påverkar handeln mellan medlemsstaterna i negativ riktning och leder till snedvridning av konkurrensen ⁽²⁹⁾.
- (55) Kommissionen har därför kommit fram till att åtgärderna i fråga omfattas av det förbud som avses i artikel 87.1 i fördraget.
- (56) I artikel 87.2 och 87.3 fastställs de undantag som kan tillämpas på det förbud som avses i artikel 87.1.
- (57) De undantag som avses i artikel 87.2 a och 87.2 c är uppenbarligen inte tillämpliga med tanke på de aktuella stödtyperna och målen för dem. Italien har inte heller begärt att vare sig artikel 87.2 a eller 87.2 c skall tillämpas.
- (58) Inte heller artikel 87.3 a kan tillämpas eftersom stöden inte är avsedda att främja utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning.
- (59) Med avseende på artikel 87.3 b är stöden i fråga inte avsedda att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och inte heller att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi.
- (60) Stöden är inte heller avsedda, eller ens lämpade, att genomföra de mål som avses i artikel 87.3 d.
- (61) Med hänsyn till typen av stöd och målen för dem är det endast de undantag som avses i artikel 87.2 b och i 87.3 c, som eventuellt kan tillämpas.

⁽²⁹⁾ Domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Frankrike mot Europeiska kommissionen REG 1988, s. 4067.

Tillämpliga bestämmelser

- (62) Frågan om huruvida något av de ovannämnda undantagen är tillämpligt skall bedömas på grundval av de bestämmelser som reglerar beviljandet av statligt stöd till jordbrukssektorn, det vill säga gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn ⁽³⁰⁾ (nedan kallade "gemenskapens riktlinjer"), som trädde i kraft den 1 januari 2000.
- (63) I enlighet med punkt 23.3 i riktlinjerna tillämpar kommissionen från och med den 1 januari 2000 dessa riktlinjer på nyanmält statligt stöd och på anmälningar som ännu inte hade behandlats vid det datumet. Olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i rådets förordning (EG) nr 659/99 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 88 i EG-fördraget ⁽³¹⁾ skall bedömas i enlighet med de bestämmelser och riktlinjer som var i kraft då stödet beviljades.
- (64) Lag nr 185/92 anmäldes aldrig till kommissionen och genomfördes alltså i strid med artikel 88.3 i fördraget. Den omfattas följaktligen av artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/99 och skall bedömas enligt de bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då dessa stöd beviljades. De stöd som beviljats enligt ovannämnda lag fram till och med den 31 december 1999 har bedömts på grundval av de bestämmelser som var tillämpliga innan gemenskapens nya riktlinjer trädde i kraft ⁽³²⁾. De stöd som beviljats enligt denna lag från och med den 1 januari 2000 skall däremot bedömas på grundval av de nya riktlinjerna.
- (65) Som framhölls i skäl 23 gäller detta beslut uteslutande de stöd som beviljats av Italien i enlighet med lag nr 185/1992 från och med den 1 januari 2000. De stöd som beviljats enligt lag nr 185/1992 före den 1 januari 2000, liksom även de som beviljats i enlighet med artiklarna 1 och 6 i regionallag nr 6/93 och de andra nationella lagar vartill hänvisas däri, granskas inom ramen för statligt stöd C 12/A/95 och statligt stöd C 12/C/95 och är föremål för särskilda beslut.

Stöd avsedda att ersätta jordbrukare för skador som orsakats av naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden (artiklarna 3, 4 och 5 i lag nr 185/92)

- (66) I artiklarna i fråga fastställs stöd som ger ersättning till jordbrukare för skador som orsakats av naturkatastrofer eller ogynnsamma väderförhållanden. Dessa stöd skall bedömas enligt punkt 11 i gemenskapens riktlinjer (stöd som kompensation för skador på jordbruksproduktion eller produktionsmedel i jordbruket) om de har beviljats efter den 1 januari 2000 ⁽³³⁾. På grundval av punkt 11.2 (stöd för att kompensera för skador orsakade av naturkatastrofer eller exceptionella händelser) i gemenskapens riktlinjer har kommissionen hittills betraktat jordbävningar, laviner, jordskred och översvämningar som naturkatastrofer som omfattas av artikel 87.2 b i fördraget. Av de exceptionella händelser som omfattas av artikel 87.2 b i fördraget har kommissionen hittills accepterat krig, inre oroligheter och strejker samt, med vissa förbehåll beroende på deras omfattning, allvarliga bränder i kärnkraftsanläggningar, allvarliga industribränder och bränder som orsakar omfattande förluster. När det väl har slagits fast att en naturkatastrof eller en exceptionell händelse har inträffat kommer kommissionen att tillåta stöd på upp till 100 procent för att täcka kostnaderna för materiella skador. Kompensationen bör normalt beräknas för den enskilde mottagaren. För att undvika överkompensation bör eventuella andra ersättningar, till exempel genom försäkringar, dras av från stödbeloppet. Kommissionen kommer också att godta stöd för att kompensera jordbrukare för inkomstförluster till följd av förstörda produktionsmedel, förutsatt att detta inte leder till överkompensation.

⁽³⁰⁾ Se fotnot 9.

⁽³¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³²⁾ Arbetsdokument VI/5934/86-2 av den 10 november 1986, "Bestämmelser om beviljandet av statligt stöd i händelse av skador på jordbruksproduktionen eller produktionsmedlen i jordbruket, och statligt stöd som innebär betalning av en del av premierna för försäkring av sådana risker".

⁽³³⁾ Se fotnot 9.

- (67) Å andra sidan har kommissionen, på grundval av punkt 11.3 (stöd för att kompensera jordbrukare för förluster till följd av ogynnsamma väderförhållanden) i gemenskapens riktlinjer konsekvent intagit ståndpunkten att ogynnsamma väderförhållanden såsom frost, hagel, is, regn eller torka inte i sig kan betraktas som naturkatastrofer enligt artikel 87.2 b i fördraget. På grund av de skador som sådana händelser kan orsaka på jordbruksproduktionen eller produktionsmedlen har kommissionen dock godtagit att de kan likställas med naturkatastrofer om skadornas omfattning når upp till en viss tröskel, vilken har fastställts till 20 procent av den normala produktionen i mindre gynnade områden och 30 procent i övriga områden. Till följd av jordbruksproduktionens normala variationer förefaller det också vara nödvändigt att behålla dessa trösklar för att se till att väderförhållanden inte kan användas som en förevändning att betala ut driftstöd. För att kommissionen skall kunna bedöma denna typ av stödprogram bör anmälan av stödåtgärder för att kompensera jordbrukare för skador till följd av ogynnsamma väderförhållanden inbegripa lämplig meteorologisk information som stöd.
- (68) Då skador uppstår på ettåriga grödor bör den aktuella tröskeln för förlusten på 20 procent eller 30 procent bestämmas på grundval av bruttoavkastningen av den aktuella grödan under det innevarande året i förhållande till bruttoavkastningen under ett normalt år. I princip bör bruttoavkastningen under ett normalt år beräknas på grundval av den genomsnittliga bruttoavkastningen under föregående tre år, exklusive eventuella år då kompensation utgått till följd av ogynnsamma väderförhållanden. Kommissionen kommer dock att godta alternativa metoder för att beräkna den normala avkastningen, inklusive regionala referensvärden, förutsatt att den kan konstatera att resultaten av dessa är representativa och inte grundar sig på onormalt goda skördar. När man väl har fastställt produktionsförlusten skall ersättningsbeloppet beräknas. För att undvika överkompensation bör ersättningsbeloppet inte överstiga den genomsnittliga produktionsnivån under den normala perioden, multiplicerat med det genomsnittliga priset under samma period minus den faktiska produktionen det år då händelsen inträffade, multiplicerat med det genomsnittliga priset under det året. Eventuella utbetalningar av direktstöd bör också dras av från stödbeloppet.
- (69) Som en generell regel bör beräkningen av förlusten göras för det enskilda jordbruksföretaget. Detta gäller särskilt i de fall då stöd betalas ut för att kompensera för skador som orsakats av lokala händelser. Om de ogynnsamma väderförhållandena har drabbat ett större område i samma omfattning kommer kommissionen dock att godta att stödet baseras på genomsnittsförluster förutsatt att dessa är representativa och inte leder till att någon mottagare överkompenseras i nämnvärd omfattning.
- (70) Om de skador som orsakats på produktionsmedlen får effekter som sträcker sig över flera år (till exempel om skörden från träd delvis förstörts av frost), skall den procentuella reella förlusten vid den första skörden efter händelsen uppgå till minst 10 procent av skörden ett normalt år och bestämmas enligt principerna i föregående punkter. Den procentuella reella förlusten, multiplicerad med det antal år under vilka produktion gått förlorad, skall överstiga 20 procent i mindre gynnade områden och 30 procent i övriga områden.
- (71) Kommissionen kommer på samma sätt att tillämpa ovan redovisade principer på stöd som kompensation för boskap som gått förlorad på grund av ogynnsamma väderförhållanden.
- (72) För att undvika överkompensation bör eventuella andra ersättningar, till exempel genom försäkringar, dras av från stödbeloppet. Det är även nödvändigt att ta med de löpande utgifter som jordbrukaren inte behöver betala i beräkningen, exempelvis om det inte är nödvändigt att skörda. Om det däremot skulle visa sig att dessa utgifter har ökat på grund av de ogynnsamma väderförhållandena kan ett kompletterande stöd för att täcka dessa utgifter beviljas.
- (73) Stöd i form av ersättning för skador på byggnader och utrustning orsakade av ogynnsamma väderförhållanden (till exempel, skador på växthus orsakade av hagelskurar) är tillåtna på upp till 100 procent av de faktiska kostnaderna, utan något lägsta tröskelvärde.
- (74) Stöd som avses i detta avsnitt får i princip endast betalas ut till jordbrukare eller alternativt till en producentorganisation i vilken jordbrukaren är medlem. I sådana fall bör stödbeloppet inte överstiga jordbrukarens faktiska kostnader.

Typer av händelser som fastställs i lagstiftningen och skadenivå som ger rätt till ersättning

- (75) Den italienska lagstiftningen nämner naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden i allmänhet utan att ange någon särskild händelse. Kommissionen hade uppmanat de italienska myndigheterna att noga ange de slags händelser som, under vissa förutsättningar, gav jordbrukarna rätt till ersättning. I skrivelsen av den 20 november 2000 svarade de italienska myndigheterna att de typer av händelser som regleras av lagen hade angetts i det förklarande cirkulär som översänts till samtliga regioner och övriga berörda parter. I den blankett som bifogats till cirkuläret, som potentiella stödmottagare skulle fylla i för att fastställa de lidna skadorna, upptas följande händelser: hagel-skurar, frost, ihållande regn, torka, våldsamt snöande, häftiga regn, scirocovindar, jordbävningar, tromber, tjäle, häftiga vindar och stormfloder.
- (76) Av ovannämnda händelser är det endast översvämningar och jordbävningar som räknas till de naturkatastrofer som ingår i tillämpningsområdet för artikel 87.2 b i fördraget och således berättigar till beviljande av stöd oberoende av skadans omfattning. När det gäller de andra händelserna nämns i gemenskapens riktlinjer endast frost, hagel, is, regn eller torka med specifikationen att det drabbade jordbruksföretaget måste ha drabbats av skador som minst motsvarar tröskeln på 30 procent, beräknat enligt den metod som förklaras i riktlinjerna, för att få rätt till stöd. I gemenskapens riktlinjer nämns inte våldsamt snöande, scirocovindar, tromber, häftiga vindar och stormfloder. Det har dock inträffat att kommissionen har likställt sådana händelser med de händelser som nämns i gemenskapens riktlinjer⁽³⁴⁾. För samtliga ogynnsamma väderförhållanden som anges i riktlinjerna föreskriver den italienska lagstiftningen att jordbruksföretag som drabbats av allvarliga händelser har rätt till ersättning endast om de har lidit skador på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen.
- (77) Beräkningsmetoden för skador anges varken i lagen eller i det förklarande dokumentet. På kommissionens uttryckliga begäran angav de italienska myndigheterna, i skrivelserna av den 20 november 2000 och från november 2003, den beräkningsmetod som används. Som framgår av beskrivningen i skälen 28–32 överensstämmer den metod för att beräkna produktionsförlusten som de italienska myndigheterna har antagit inte helt med den som kommissionen föreslår.
- (78) Medan kommissionen kräver en förlust på 30 procent (20 procent) av den normala produktionen av den aktuella grödan, beräknad på grundval av en referensperiod motsvarande de tre föregående åren, exklusive eventuella år då kompensation utgått till följd av ogynnsamma väderförhållanden, kräver de italienska myndigheterna en förlust på 35 procent av den "säljbara bruttoproduktionen" under det år då den allvarliga händelsen inträffade. Den italienska metoden kräver alltså inte en referensperiod motsvarande "föregående tre år, exklusive eventuella år då kompensation utgått till följd av ogynnsamma väderförhållanden" för att beräkna den normala avkastningen på det sätt som anges i riktlinjerna och bygger även på att förlusten beräknas på den "säljbara bruttoproduktionen". I enlighet med gemenskapens riktlinjer kommer kommissionen dock att godta alternativa metoder för att beräkna den normala avkastningen, inklusive regionala referensvärden, förutsatt att den kan konstatera att resultaten av dessa är representativa och inte grundar sig på onormalt goda skördar.
- (79) I skrivelsen från november 2003 om de stöd som betalats ut från och med den 1 januari 2000 har de italienska myndigheterna, utöver att klargöra att det för att aktivera stödåtgärderna enligt lag nr 185/92 (och således för att stödmottagaren skall kunna erhålla statligt stöd) krävs att skadorna både på den drabbade grödan och på den säljbara bruttoproduktionen uppgår till minst 35 procent⁽³⁵⁾, även uppgett att deras bedömningar av produktionen bygger på uppskattningar som på grundval av

⁽³⁴⁾ Se till exempel: N 173/2001 (Italien-Sardinien), C12/A/95 (Italien). För samtliga ogynnsamma väderförhållanden av exceptionell karaktär för vilka Italien har beviljat ersättning på grundval av lag nr 185/92 sedan den 1 januari 2000 och därtill hörande meteorologiska uppgifter, se fotnot 10.

⁽³⁵⁾ Enligt de upplysningar som lämnats av de italienska myndigheterna i skrivelsen från november 2003, sammanfaller dessa två villkor (skador på 35 procent av odlingen och skador på 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen) om det företag som drabbats av ogynnsamma väderförhållanden av exceptionell karaktär har en monokulturell produktionsinriktning och företagets samtliga jordlotter har drabbats i samma utsträckning. Om det företag som drabbats av ogynnsamma väderförhållanden av exceptionell karaktär däremot odlar flera produkter krävs det att den drabbade odlingen (till exempel majs) skall ha drabbats i mycket större utsträckning än 35 procent (till exempel 80 procent) så att förlusten när den fördelas på andra produkter som inte har skadats (till exempel grönsaker) ger en skada på minst 35 procent av den säljbara bruttoproduktionen.

den ekonomiska litteraturen använder uppgifter från en period som i varje fall inte understiger tre år som referensvärde för produktionen och motsvarande marknadspriser. Enligt de italienska myndigheterna överensstämmer en sådan metod till fullo med den som anges i punkt 11.3.2 i gemenskapens riktlinjer ⁽³⁶⁾, därför att det lägsta tröskelvärdet för skador som tillämpas för tillerkännande av stöd är 35 procent (snarare än de 30 procent eller de 20 procent som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer) och den normala genomsnittsavkastningen beräknas på treårsbasis på grundval av avkastningen under "normala" år (det vill säga år utan naturkatastrofer eller onormalt goda skördar).

- (80) Eftersom referensperioden är avsedd att garantera att beräkningsresultatet faktiskt är representativt och inte baseras på en ovanligt hög produktion, är det nödvändigt att fastställa om det förhåller sig så att avsaknaden av en referensperiod bestående av "föregående tre år, exklusive eventuella år då kompensation utgått till följd av ogynnsamma väderförhållanden" gör att den italienska beräkningsmetoden inte är tillräckligt representativ för den normala medelproduktionen, vilket skulle öppna en möjlighet till missbruk och snedvridning. Man bör därför beakta att den metod som antagits av de italienska myndigheterna grundar sig på den produktionsnivå som företaget kan uppnå under normala förhållanden, det vill säga utan skador. Med metoden beräknas företagets produktionsinriktning till nettot av den i företaget återanvända avkastningen. Produktionsnivån beräknas alltså enligt "objektiva" parametrar (företagets yta, produktionsfaktorer,) som är typiska för produktionsenheten i fråga och inte kan påverkas av yttre säsongsbetonade faktorer av sådant slag att de skulle kunna ändra den produktionsnivå som i genomsnitt kan uppnås inom detta företag.
- (81) De italienska myndigheterna har vidare uttryckligen uppgett att deras bedömningar av produktionen bygger på uppskattningar som på grundval av den ekonomiska litteraturen använder uppgifter från en period på minst tre år som referensvärde för produktionen och motsvarande marknadspriser. Användandet av sådana uppskattningar, som enligt de översända uppgifterna gör det möjligt att beräkna den normala genomsnittsavkastningen på treårsbasis på grundval av avkastningen under "normala" år (det vill säga år utan naturkatastrofer eller onormalt goda skördar) gör alltså att hänvisningen till "föregående tre år, exklusive eventuella år då kompensation utgått till följd av ogynnsamma väderförhållanden" för att uppnå ett representativt värde blir överflödig. Den normala produktionen som beräknas med denna metod kan faktiskt inte överdrivas av yttre faktorer som fastställer en exceptionellt hög produktion. Dessutom måste man ta hänsyn till att förlusten beräknas på det enskilda företags nivå och inte på grundval av ett medelvärde som kan tillämpas på flera företag, något som skulle kunna ge en felaktig föreställning om den skada som de enskilda företagen har lidit, med risk för överkompensation som följd.
- (82) Beträffande det faktum att beräkningen av skadan även kan inkludera förluster från föregående allvarliga händelser som samma företag har drabbats av under produktionsåret, förutsatt att dessa händelser inte har varit föremål för tidigare ersättningar har de italienska myndigheterna i skrivelsen från november 2003 klargjort att detta innebär följande: 1) De ogynnsamma väderförhållandena skall ha orsakat en förlust på minst 35 procent av den drabbade grödan för att aktivera stödåtgärderna (eftersom förhållandena endast i detta fall kan anses vara av exceptionell karaktär). 2) Stödet beräknas endast på grundval av grödor som drabbats av skador på minst 35 procent. 3) De förluster som beror på föregående naturkatastrofer som har drabbat samma gröda (förluster som har orsakat skador på mindre än 35 procent) räknas endast för att beräkna omfattningen av skadorna på företagets säljbara bruttoproduktion och tas inte med vid sammanställningen av de förluster som kan bli föremål för insatser.
- (83) Stödet beräknas följaktligen, som de italienska myndigheterna har försäkrat i skrivelsen från november 2003, uteslutande på grundval av de grödor för vilka skadornas omfattning uppgår till minst 35 procent.
- (84) I samma skrivelse har de italienska myndigheterna dessutom klargjort att i enlighet med punkt 11.3.6 i gemenskapens riktlinjer ⁽³⁷⁾ betraktas försäkrade grödor som "oskadade" och förluster för försäkrade grödor undantas vid beräkning av stödet.

⁽³⁶⁾ Se fotnot 9.

⁽³⁷⁾ Se fotnot 9.

- (85) Mot bakgrund av de uppgifter och klarlägganden som lämnats av de italienska myndigheterna, och som har återgivits ovan, kan man därför dra slutsatsen att den metod för att beräkna produktionsförluster som används av Italien för att ersätta jordbrukare för skador som orsakats av ogynnsamma väderförhållanden kan anses vara förenlig med punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer, emedan det lägsta tröskelvärdet för skador för att vara berättigad till stöd är 35 procent (snarare än de 30 procent eller de 20 procent som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer) både för den drabbade grödan och för den säljbara bruttoproduktionen, och den normala genomsnittsavkastningen beräknas på grundval av tre "normala" år (det vill säga år utan naturkatastrofer eller onormalt goda skördar).

Stödnivå och risk för överkompensation

- (86) I enlighet med gemenskapens lagstiftning kan de stöd som är avsedda att ersätta jordbrukarna för lidna skador uppgå till 100 procent om kraven i skålen 75–82 är uppfyllda. De beviljade stöden får under inga omständigheter överstiga storleken på de förluster som faktiskt drabbat jordbrukarna.
- (87) De italienska myndigheterna har bekräftat att stödet beräknas på grundval av grödor som drabbats av skador på minst 35 procent (därför att skador med en omfattning som är mindre än 35 procent anses höra till den vanliga företagsrisken) och att förluster för försäkrade grödor undantas vid beräkning av stödet, i enlighet med punkt 11.3.6 i gemenskapens riktlinjer⁽³⁸⁾. I skrivelsen av den 20 november 2000 hade de italienska myndigheterna bekräftat att man även tog de löpande utgifter som jordbrukaren inte behöver betala med i beräkningen, exempelvis om det inte är nödvändigt att skörda.
- (88) I den aktuella lagen föreskrivs att de jordbrukare som drabbats av händelsen kan godkännas för en eller flera av de åtgärder som listas i lagen, beroende på vilken slags skada och vilken typ av jordbruksföretag det rör sig om. De italienska myndigheterna har angett att överkompensation inte kan inträffa även om jordbrukarna kan omfattas av flera slags stöd. I skrivelserna av den 20 november 2000 och från november 2003 har dessa myndigheter klargjort att stöden för skador på produktionen skall vara väl avvägda och att de i varje fall inte kan överstiga: i) värdet av det kapital som använts i produktionscykeln (i tekniska termer "driftskapital eller markbearbetningsarbeten", vari ingår jordbrukarens kostnader för produktionen: till exempel kostnader för gödsling, skörd, och behandling mot parasiter, inköp av tekniska hjälpmedel för produktionen, som utsäde och gödsel och så vidare) och inte har återvunnits på grund av att produkten gått förlorad (stödet är, som de italienska myndigheterna har angett, inte avpassat till den verkliga skadan, eftersom det i så fall även skulle inbegripa företagets vinst) och ii) de ökade kostnader (när sådana är nödvändiga) som jordbruksföretaget måste bära för att fullfölja produktionscykeln. Stöden för återställande av jordbruksegendomar täcker bara en del av utgiftsbehovet för att genomföra återställandet. Den myndighet som betalar ut stöden måste hela tiden övervaka att ersättningen för en skada inte överstiger skadans värde eftersom det i så fall skulle resultera i ett otillbörligt berikande. Med i beräkningen skall den myndighet som ansvarar för utbetalning av stöd på samma sätt även ta annat offentligt stöd som eventuellt betalats ut för samma ändamål som lagen i fråga.
- (89) Av det ovan anförda kan man dra slutsatsen att de stöd som avses i artiklarna 3 (före den ändring som infördes genom artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002)⁽³⁹⁾, 4 och 5 i lag nr 185/92, avsedda att ersätta jordbrukarna för skador som orsakats av naturkatastrofer och ogynnsamma väderförhållanden, kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel

⁽³⁸⁾ Se fotnot 9.

⁽³⁹⁾ Artikel 3.2 i lag nr 185/92, som anger de slags stöd som betalas ut till jordbruksföretag, har såsom redan angivits från den 17 september 2002 helt och hållet ersatts av artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002 (akuta insatser för jordbrukssektorn som drabbats av väderförhållanden av exceptionell karaktär) omvandlat till lag nr 256 av den 13 november 2002. Denna åtgärd granskas för närvarande av kommissionens avdelningar inom ramen för stöd nr NN 145/02 (tidigare N636/02) och omfattas inte av detta beslut.

87.2 b respektive artikel 87.3 c i fördraget, eftersom de var avsedda att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och därmed likställda ogynnsamma väderförhållanden. Beträffande stöd som beviljas sedan detta beslut meddelats Italien skall de italienska myndigheterna för varje enskilt fall anmäla alla väderförhållanden som föranleder ersättning med tillämpning av lag nr 185/92 och lämna relevant meteorologisk information så att kommissionen kan utöva sin kontroll i enlighet med punkterna 11.2.1 och 11.3.1 i gemenskapens riktlinjer ⁽⁴⁰⁾.

**Stöd för kooperativ som arbetar med saluföring och bearbetning av jordbruksprodukter
(artikel 3 i lag nr 185/92)**

- (90) I lag nr 185/92 föreskrivs att även kooperativ som arbetar med saluföring och bearbetning av jordbruksprodukter vilka har registrerat mindre intäkter till följd av minskade överföringar från medlemmar som drabbats av allvarliga händelser kan omfattas av de ingripanden som fastställs i samma lag ⁽⁴¹⁾. Minskningen skall uppgå till minst 35 procent av medelvärdet av överföringarna och den saluförda produktionen under de senaste två åren.
- (91) Innan gemenskapens nya riktlinjer trädde i kraft var det kommissionens praxis att godkänna stöd av denna typ för kooperativ som arbetar med saluföring och bearbetning ⁽⁴²⁾. Kommissionens inställning baserade sig på principen att jordbrukarna, på grund av minskad produktion till följd av ogynnsamma väderförhållanden eller naturkatastrofer, var tvingade att minska överföringarna till de kooperativ där de var medlemmar och som saluförde deras produkter. De jordbrukare som drabbades av naturkatastrofer blev alltså dubbelt straffade: för det första genom att de förlorade sina grödor och för det andra genom de förluster som drabbade det kooperativ där de var medlemmar och till vilket de vanligtvis överlät produktionen. Det kunde till och med inträffa att dessa sistnämnda, till följd av otillräckliga överföringar på grund av den allvarliga olyckan, gick med förlust på grund av de fasta kostnaderna. Sedan gemenskapens riktlinjer trädde i kraft har kommissionen tillämpat denna praxis ⁽⁴³⁾ på grundval av punkt 11.3.8 i gemenskapens riktlinjer där följande föreskrivs: "Stöd som avses i detta avsnitt får i princip endast betalas ut till jordbrukare, eller alternativt till en producentorganisation i vilken jordbrukaren är medlem. I sådana fall bör stödbeloppet inte överstiga jordbrukarens faktiska kostnader."
- (92) I skrivelsen från november 2003 uppgav de italienska myndigheterna att de skador som kooperativen har lidit belastar medlemmarna. Det stöd som betalas ut till kooperativen tillerkänns följaktligen inte medlemmen. Enligt lämnade preciseringar beräknas stödet på grundval av en skada som har drabbat producenten och lett till minskade överföringar och som inte har kompenserats med intäkter från försäljningen. De italienska myndigheterna anser att förfarandet för utbetalning av stöd garanterar efterlevnaden av punkt 11.3.8 i gemenskapens riktlinjer eftersom det totala stödbeloppet (summan av det belopp som betalas ut direkt till jordbrukaren och det stöd som betalas ut till kooperativet för dennes räkning för kostnader som faller på denne) inte överstiger den skada som faktiskt drabbat jordbrukaren.
- (93) Mot bakgrund av det ovan anförda saknas skäl som gör det berättigat att från åtgärderna i lagen undanta kooperativ som arbetar med saluföring och bearbetning, vilka har åtnjutit detta slags stöd för sina medlemmars räkning i stället för stöd som skulle kunnat betalas ut direkt till de sistnämnda.

⁽⁴⁰⁾ I punkt 11.2.1 föreskrivs följande: "... kommer kommissionen även fortsättningsvis att bedöma förslag att bevilja stöd enligt artikel 87.2 b i varje enskilt fall ...". I punkt 11.3.1 föreskrivs följande: "För att kommissionen skall kunna bedöma denna typ av stödprogram bör anmälan av stödåtgärder för att kompensera jordbrukare för skador till följd av ogynnsamma väderförhållanden inbegripa lämplig meteorologisk information som stöd."

⁽⁴¹⁾ Femåriga lån med räntesubventioner, där lånebeloppet är anpassat till de fasta driftskostnaderna och ryms inom den procentuella ramen för minskade intäkter. Se paragraf 36 e i detta beslut.

⁽⁴²⁾ Se till exempel stöd nr N 877/95 och nr N 435/95.

⁽⁴³⁾ Se till exempel N 679/2001 (Italien – Bolzano), N 250/2002 (Italien – Bolzano), N 301/2002 (Italien – Trento).

- (94) Av det ovan anförda kan man dra slutsatsen att de stöd som avses i artikel 3 (före den ändring som infördes genom artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002) ⁽⁴⁴⁾ i lag nr 185/92 avsedda att ersätta kooperativ som arbetar med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter för skador till följd av ogynnsamma väderförhållanden, vilka uppfyller kraven i punkt 11.3.8 i gemenskapens riktlinjer och har beviljats kooperativen för deras medlemmars räkning och i stället för stöd som skulle kunnat betalas ut direkt till de sistnämnda, kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 b respektive artikel 87.3 c i fördraget. Beträffande stöd som beviljas sedan detta beslut meddelats Italien skall de italienska myndigheterna anmäla varje enskild stödåtgärd så att kommissionen nära kan övervaka detta slags stöd, enligt sin praxis ⁽⁴⁵⁾.

Stöd avsedda för kampen mot djursjukdomar (artikel 6 i lag nr 185/92)

- (95) Enligt artikel 6 i lag nr 185/92 får producentgrupper i allmänhet besluta om att bidra med inkomststöd till företag som drabbats av djursjukdomar. Fastställandet av tillämpningsföreskrifterna för dessa ingripanden, vilka inte anges i artikeln, lämnas till ett dekret från jordbruksministeriet. I detta avseende fastställer lag nr 185/92 inte beviljandet av omedelbara och direkta stöd till jordbrukarna i fråga, en uppgift som överläts till ovannämnda dekret. Artikel 6 i lag nr 185/92 utgör följaktligen inte statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.

Ministerdekret nr 100460 av den 18 mars 1993

- (96) Dekretet fastställer tillämpningsföreskrifter för de åtgärder som ges en generell definition i artikel 6 i lag nr 185/92 och omfattas således av artikel 87.1 i fördraget.
- (97) Till följd av att gemenskapens nya riktlinjer för statligt stöd inom jordbrukssektorn har trätt i kraft måste stöd avsedda för kampen mot djursjukdomar uppfylla följande fyra villkor för att kunna godkännas enligt punkt 11.4 i gemenskapens riktlinjer:
- (98) 1) Sjukdomarna måste vara av allmänt intresse. Det måste finnas gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser, vare sig det är i form av lagar eller andra författningar, enligt vilka de behöriga nationella myndigheterna måste vidta åtgärder mot den aktuella sjukdomen och stödåtgärderna måste ingå i ett lämpligt program med åtgärder för att förebygga, övervaka och utrota den aktuella sjukdomen som genomförs på gemenskapsnivå, nationell nivå eller regional nivå (punkt 11.4.2 i gemenskapens riktlinjer).
- (99) 2) Stödåtgärderna skall vara förebyggande eller kompenserande eller utgöra en kombination av dessa två aspekter (punkt 11.4.3 i gemenskapens riktlinjer).
- (100) 3) Stödåtgärderna skall vara förenliga med bestämmelserna i gemenskapens veterinära lagstiftning (punkt 11.4.4 i gemenskapens riktlinjer).
- (101) 4) Stödnivån kan vara högst 100 procent av de faktiska kostnaderna och får inte ge upphov till överkompensation (punkt 11.4.5 i gemenskapens riktlinjer).

⁽⁴⁴⁾ Artikel 3.2 i lag nr 185/92, som anger de slags stöd som betalas ut till jordbruksföretag, har såsom redan angivits från den 17 september 2002 helt och hållet ersatts av artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002 (akuta insatser för jordbrukssektorn som drabbats av väderförhållanden av exceptionell karaktär) omvandlat till lag nr 256 av den 13 november 2002. Denna åtgärd granskas för närvarande av kommissionens avdelningar inom ramen för stöd nr NN 145/02 (tidigare N636/02) och omfattas inte av detta beslut.

⁽⁴⁵⁾ Se fotnot 43.

- (102) Enligt gemenskapens nya riktlinjer bör dessutom eventuella andra ersättningar, till exempel genom försäkringar, dras av från stödbeloppet på samma sätt som för punkt 11.2.2. Detta för att undvika överkompensation.
- (103) Stöden i ministerdecretet beviljas uteslutande vid djursjukdomar för vilka ett obligatoriskt bekämpningsprogram föreskrivs enligt lag nr 218 av den 2 juni 1988, som föreskriver åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjukan och andra infektionssjukdomar hos djur. Bidraget föreskrivs endast för den period då uppfödningen är stoppad på grund av kravet på utslaktning och skall i vilket fall som helst inte överstiga sex eller tre månader. Avsikten med ingripandet är kompenserande, eftersom det är avsett att ersätta producenterna för deras inkomstbortfall till följd av den obligatoriska utslaktningen av djur inom ramen för bekämpningsprogrammen. Åtgärderna är förenliga med gällande gemenskapslagstiftning. Det tycks inte finnas någon risk för överkompensation i samband med stödet då det inte får överstiga 40 procent av den säljbara bruttoproduktionen för den utslaktade djurarten.
- (104) I skrivelsen från november 2003 har de italienska myndigheterna även försäkrat att de kommer att vidta mått och steg för att kontrollera att överkompensation på grund av kumulering av denna stödåtgärd med andra offentliga stöd som betalas ut för samma ändamål inte förekommer och att eventuella utbetalningar för försäkringar dras av från stödbeloppet.
- (105) Av det ovan anförda följer att stöden i ministerdecret nr 100460 kan anses vara förenliga med tillämpliga gemenskapsbestämmelser. De kan följaktligen betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget.

Stöd för aktiva skyddsåtgärder (artikel 8 i lag nr 185/92)

- (106) I artikel 8 i lag nr 185/92 fastställs en bidragssats på 80 procent av den stödberättigande utgiften för investeringar som avser aktiva skyddsåtgärder, som nät till skydd mot hagel, samt en sats på 50 procent av den stödberättigande utgiften för förvaltning och underhåll av de anläggningar som genomförts tack vare investeringen. Investeringarna är avsedda att förebygga skador till följd av ogynnsamma väderförhållanden eller andra exceptionella händelser. Enligt uppgifter från de italienska myndigheterna skall investeringarna i fråga betraktas som alternativ till de passiva skyddsåtgärderna (försäkring) om initiativet visar sig vara förmånligare och ekonomiskt fördelaktigt jämfört med motsvarande utgift för passiva skyddsåtgärder.
- (107) Även om stöden i artikel 8 har dessa syften kan de inte bedömas på grundval av de regler som fastställs i punkt 11 i gemenskapens riktlinjer om stöd i händelse av skador på jordbruksproduktionen eller produktionsmedlen i jordbruket. Dessa regler reglerar faktiskt uteslutande kompensation av förluster i efterhand som beviljats efter det att skadan inträffat och förhandsstöd till premierna för försäkring av sådana potentiella risker. De innehåller inga bestämmelser avseende stöd för aktiva skyddsåtgärder, såsom de som beskrivs av de italienska myndigheterna i artikel 8 i lag nr 185/92.
- (108) Därav följer att de stöd som avses i artikeln i fråga skall bedömas mot bakgrund av de bestämmelser som är tillämpliga för stöd i samband med investeringar i jordbruksföretag, det vill säga investeringar som genomförs inom primärproduktionen, vilka sedan den 1 januari 2000 regleras av punkt 4.1 i gemenskapens riktlinjer.
- (109) I punkt 4.1.1.1 i gemenskapens riktlinjer föreskrivs att investeringarna bör syfta till att uppnå ett eller flera av följande mål: att minska produktionskostnaderna, att förbättra och omfördela produktionen, att höja kvaliteten, att bevara och förbättra den naturliga miljön, hygienförhållandena och djurens välfärd eller att främja diversifiering av jordbruksverksamheter. Stöd till investeringar som inte avser något av dessa mål, i synnerhet stöd till ersättningsinvesteringar som inte på något sätt förbättrar förhållandena för jordbruksproduktionen, kan inte anses underlätta sektorns utveckling och faller därför inte inom ramen för undantag enligt artikel 87.3 c i fördraget.

- (110) Enligt punkt 4.1.1.2 uppgår den högsta tillåtna statliga stödnivån uttryckt i volym av den stödberättigande investeringen till 40 procent, eller 50 procent i mindre gynnade områden, enligt artikel 17 i förordningen om landsbygdens utveckling ⁽⁴⁶⁾. För investeringar som unga lantbrukare gör inom fem år efter etableringen har den högsta stödnivån höjts till 45 procent, eller 55 procent i mindre gynnade områden.
- (111) Enligt punkt 4.1.1.3 får stöd till investeringar endast beviljas jordbruksföretag vars ekonomiska bärkraft kan påvisas genom en bedömning av företagets framtidsutsikter ⁽⁴⁷⁾ och om jordbrukaren har tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet. Jordbruksföretaget skall uppfylla gemenskapens minimistandarder för miljö, hygien och djurens välfärd. I de fall investeringar görs för att de nya minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd skall efterlevas, får stöd emellertid lämnas för att dessa nya krav skall kunna uppnås.
- (112) I enlighet med punkt 4.1.1.4 får stöd inte beviljas för investeringar som syftar till att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden. Förekomsten av normala avsättningsmöjligheter på marknaden bör bedömas på lämplig nivå med hänsyn till berörda produkter, typ av investering och nuvarande och förväntad kapacitet. Alla produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt den gemensamma organisationen av marknaden skall beaktas. Om det finns produktionsrestriktioner eller begränsningar av gemenskapens stöd enligt en gemensam organisation av marknaden i fråga om enskilda jordbrukare, jordbruksföretag eller bearbetningsanläggningar, får inget stöd beviljas för investeringar som syftar till att öka produktionen utöver dessa restriktioner eller begränsningar.
- (113) Enligt punkt 4.1.1.5 får stödberättigande utgifter omfatta följande: uppbyggnad, förvärv eller förbättring av fast egendom. Nya maskiner och utrustning ⁽⁴⁸⁾, inklusive programvara för datorer, allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser, upp till 12 procent av ovanstående utgifter, inköp av mark, inklusive lagstiftade avgifter, skatter och lagfartskostnader. Enligt punkt 4.1.1.8 får de maximala stödberättigande utgifterna inte överskrida den gräns för sammanlagda stödberättigande investeringar som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 7 i förordningen om landsbygdens utveckling.
- (114) I enlighet med punkt 4.1.1.9 kommer kommissionen att analogt tillämpa bestämmelserna i detta avsnitt på investeringar i primär jordbruksproduktion som inte sker hos jordbruksföretag, till exempel när en grupp producenter köper utrustning för gemensamt bruk.
- (115) De stöd som avses i artikel 8 i lag nr 185/92 definieras i allmänhet som investeringar för aktiva skyddsåtgärder, vilka skall genomföras som alternativ till passiva skyddsåtgärder (försäkring). De italienska myndigheterna har uppmanats att beskriva och ge exempel på de slag av investeringar som skulle kunna omfattas av denna definition. I skrivelsen av den 20 november 2000 angav de italienska myndigheterna nät till skydd mot hagel som enda exempel på möjliga investeringar, men meddelade samtidigt att investeringar av detta slag aldrig hade gjorts i brist på lämplig teknik.

⁽⁴⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1783/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 70).

⁽⁴⁷⁾ Stöd till jordbruksföretag med finansiella svårigheter får inte beviljas om inte stödet uppfyller villkoren i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

⁽⁴⁸⁾ Inköp av begagnad utrustning kan anses vara en stödberättigande kostnad i välgrundade fall då följande fyra villkor är uppfyllda samtidigt: En deklaration från säljaren intygar utrustningens exakta ursprung och bekräftar att denna inte redan omfattats av något nationellt stöd eller gemenskapsstöd. Inköp av denna utrustning innebär betydande fördelar för programmet eller projektet, eller föranleds av exceptionella omständigheter (ingen ny utrustning finns tillgänglig inom en tid som är acceptabel för att projektet skulle kunna genomföras på ett bra sätt). En kostnadsminskning (och följaktligen en minskning av gemenskapens bidrag) jämfört med kostnaden för samma utrustning i nytt skick, med bibehållande av en bra avvägning mellan kostnad och nytta. Den begagnade utrustningens tekniska egenskaper skall vara ändamålsenliga med hänsyn till projektets krav.

- (116) Utbetalning av stödet i fråga är inte underkastad något av de villkor som föreskrivs i punkt 4.1.1 i gemenskapens riktlinjer och som har räknats upp ovan. Det bör vidare erinras om att det i artikel 8 i lag nr 185/92 fastställs en stödsats på upp till 80 procent för investeringarna i fråga. För de allmänna investeringarna inom primärproduktionen godkänner kommissionen en maximal stödsats på 40 procent för investeringar inom de normala områdena och på 50 procent för de investeringar som genomförts inom mindre gynnade områden enligt artikel 17 i förordning 1257/99/EG. Den sats på 80 procent som fastställts av de italienska myndigheterna skulle alltså överstiga det tak som godkänts av kommissionen.
- (117) Kommissionen anser följaktligen att det stöd på 80 procent av utgiften för investeringar i aktiva skyddsåtgärder som avses i artikel 8 i lag nr 185/92, inte kan omfattas av något av de undantag i artikel 87.1 som fastställs i fördraget. Det är alltså oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (118) I artikel 8 i lag nr 185/92 fastställs dessutom ett stöd på 50 procent av de stödberättigande utgifterna för administration och underhåll av den utrustning som finansierats med de bidrag som beskrivits i de föregående skälen. I skrivelsen av den 19 april 2000 uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att motivera beviljandet av detta bidrag som verkade avsett att täcka driftskostnader, vilka i regel skall betalas av företagen inom ramen för deras normala verksamhet. I skrivelsen av den 20 november 2000 svarade de italienska myndigheterna att de aktiva skyddsåtgärder som avses är av kollektiv karaktär och genomförs av kooperativ till skydd för jordbruksproduktionen eller andra myndigheter, samt att kostnaderna inte tillhör de som bör bäras av enskilda företag. Bidraget på 50 procent föreskrevs i analogi med bidraget till försäkringsbrev.
- (119) Svaret från de italienska myndigheterna bekräftar att bidraget på 50 procent faktiskt är avsett att täcka kostnaderna för administration och underhåll av anläggningar till skydd mot ogynnsamma väderförhållanden, vilka kan förverkligas tack vare de ovannämnda investeringarna. Det faktum att bidraget ges till kooperativen och administreras av dessa är irrelevant, då de slutliga stödmottagarna hur som helst är de jordbrukare som drar nytta av anläggningarna för skyddsåtgärder. Det handlar följaktligen om ett stöd som helt enkelt är avsett att minska jordbrukarnas normala driftskostnader för den löpande verksamheten (inbegripet underhåll av jordbruksegendomar och investeringar) för hela stödperioden. Stöd som finansierar kostnader vilka i regel skall betalas av jordbrukarna själva är per definition driftstöd⁽⁴⁹⁾, det vill säga stöd som begränsas till att ge en ekonomisk fördel på kort sikt. Det handlar om stöd som inte har en strukturell effekt på sektorns utveckling och som inte kan anses vara stöd för att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa ekonomiska regioner. Man kan därför dra slutsatsen att sådana stöd inte kan omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 87.1 i fördraget och således är oförenliga med den gemensamma marknaden.
- (120) Genom skrivelsen av den 20 november 2000 och därefter genom skrivelsen från november 2003 har de italienska myndigheterna bekräftat att stöd för sådana aktiva skyddsåtgärder som avses i artikel 8 i lag nr 185/92 aldrig har genomförts.

Stöd för försäkringsavtal (presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 om bestämmelser som ersätter artikel 9 i lag nr 185/92)

- (121) I artikel 9 i lag nr 185/92 fastställs de villkor enligt vilka Nationella solidaritetsfonden kan bevilja bidrag till kostnader för försäkringspremier.
- (122) I skrivelsen av den 20 november 2000 preciserar de italienska myndigheterna att artikel 9 i lag nr 185/92 om förmånliga jordbruksförsäkringar har ersatts av presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 (förordning om ersättningsbestämmelser för artikel 9 i lag nr 185 av den 14 februari 1992 om förmånliga jordbruksförsäkringar).

⁽⁴⁹⁾ Se förstainstansrättens dom av den 8 juni 1995 i mål T-459/93 (Siemens SA mot Europeiska kommissionen, REG 1995, s. 1675) och punkt 3.5 i riktlinjerna.

- (123) Enligt de italienska myndigheterna utfärdades dekretet för att anpassa den nationella lagstiftningen om förmånliga försäkringssystem till gemenskapens regler. I presidentdekret nr 324/96 fastställs uttryckligen bestämmelser avseende förmånliga försäkringsavtal. Det statliga stödet för sådana avtal kan uppgå till 50 procent av de stödberättigande utgifterna och kan höjas till 65 procent i områden med hög klimatrelaterad risk.
- (124) I artikel 1.2 i presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 föreskrivs tre slags avtal, som kan gälla följande:
- a) Ersättning för skador på vissa grödor på grund av hagel, rimfrost, frost eller andra ogynnsamma väderförhållanden (artikel 1.2 a).
 - b) Ersättning för skador på jordbruksegendomar och vissa grödor på grund av ogynnsamma väderförhållanden som i sin helhet kan inverka mer än vanligt på företagets produktionsvärde. Dessa avtal kan även gälla skador som orsakats av växtsjukdomar, om dessa är intimt förknippade med ogynnsamma väderförhållanden, skador på kvaliteten liksom skador som orsakats av djursjukdomar (artikel 1.2 b).
 - c) Ersättning för skador på grödor som svarar för huvuddelen av företagets produktionsinriktning på grund av ogynnsamma väderförhållanden som kan inverka mer än vanligt på företagets produktion (artikel 1.2 c).
- (125) I presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 anges inte vilka kriterier de olika slagen av försäkringsavtal måste uppfylla för att vara berättigade till stöden⁽⁵⁰⁾. Beträffande den vanliga företagsrisken (anges i de avtal som föreskrivs i artikel 1.2 b och 1.2 c i presidentdekretet) har de italienska myndigheterna i skrivelsen av den 20 november 2000 klargjort att denna i allmänhet fastställs till 10–15 procent. På grundval av detta klarläggande och formuleringen i presidentdekretet är det således möjligt att samtliga avtal som åberopas däri gäller försäkringar som inte också omfattar risker för naturkatastrofer enligt artikel 87.2 b eller därmed likställda händelser. Det framgår vidare av formuleringen att samtliga avtalstyper som räknas upp i presidentdekret 324/96 faktiskt skulle kunna omfattas av stödsatsen på 50 procent (65 procent i händelse av hög klimatrelaterad risk) som föreskrivs däri.
- (126) Av presidentdekretet framgår för övrigt endast taken för de statliga bidragen till försäkringspremier utan att det preciseras om det rör sig om de högsta satser som kan medges för denna typ av åtgärder. Dekretet hänvisar inte i något fall till eventuell kumulering med insatser som har samma mål och vilka finansieras med offentliga fonder på regional eller provinsiell nivå. Således kan man inte utesluta att den sats på 50 procent (eller 65 procent) som fastställs i dekretet kan överstigas i en omfattning som är mycket högre än den som godtas — förutsatt att övriga villkor som föreskrivs för beviljande av detta slags stöd är uppfyllda — enligt gemenskapsbestämmelserna.
- (127) Sedan gemenskapens riktlinjer trätt i kraft skall bidrag för försäkringsavtal bedömas på grundval av punkt 11.5 (stöd för betalning av försäkringspremier) i vilken det anges att flera medlemsstater har inrättat stödprogram för att uppmuntra jordbrukare att teckna en försäkring mot sådana händelser som ett alternativ till att i efterhand betala ersättning för förluster som orsakats av naturkatastrofer. Där anges särskilt att kommissionen i överensstämmelse med punkt 11.5.1 enligt fast beslutspraxis tillåter stöd på upp till 80 procent av premierna för försäkringar mot förluster till följd av sådana naturkatastrofer och exceptionella händelser som avses i punkt 11.2 och till följd av sådana ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3.

⁽⁵⁰⁾ I skrivelsen av den 20 november 2000 förklarade de italienska myndigheterna att den viktigaste skillnaden mellan de tre typerna av försäkringsskydd består i att avtalen enligt punkt a reglerar riskerna för enskilda skador på enskilda grödor, avtalen enligt punkt b reglerar riskerna för flera skador på enskilda grödor och egendomar, medan avtalen enligt punkt c reglerar riskerna för flera skador på flera grödor.

- (128) Om försäkringen också täcker andra förluster till följd av ogynnsamma väderförhållanden eller djur- eller växtsjukdomar skall stödnivån minskas till 50 procent av premierna. Kommissionen kommer att granska andra stödåtgärder som rör försäkringar mot naturkatastrofer och exceptionella händelser i varje enskilt fall. Detta gäller i synnerhet återförsäkringsprogram och andra stödåtgärder till förmån för producenter i högriskområden.
- (129) I punkt 11.5.3 föreskrivs vidare att stöd till betalning av försäkringspremier inte får utgöra ett hinder för den inre marknaden för försäkringstjänster. Detta skulle vara fallet om till exempel möjligheten att tillhandahålla försäkringsskydd begränsas till ett enda bolag eller en grupp av bolag eller om ett stöd villkor skulle vara att försäkringskontraktet måste slutas med ett bolag som har sitt säte i den berörda medlemsstaten.
- (130) För att underlätta förståelsen av ovan anförda bestämmelser bör det erinras om följande: enligt gemenskapens riktlinjer kan ogynnsamma väderförhållanden, såsom rimfrost, hagel, frost, regn eller torka, betraktas som naturkatastrofer enligt artikel 87.2 b i fördraget endast om de förorsakar förluster som motsvarar minst 30 procent (20 procent i mindre gynnade områden) av den normala produktionen, beräknad enligt de kriterier som anges i gemenskapens riktlinjer. På grundval av ovannämnda kriterier kan de försäkringsbrev som uteslutande täcker naturkatastrofer enligt artikel 87.2 b och väderförhållanden såsom rimfrost, hagel, regn osv. vilka kan likställas med naturkatastrofer enligt artikel 87.2 b således vara berättigade till satsen på 80 procent. De försäkringsbrev som, förutom ovannämnda risker, även täcker andra risker som inte uppfyller fastställda kriterier för att likställas med naturkatastrofer i enlighet med artikel 87.2 b är därför berättigade till en sats på högst 50 procent. De försäkringsbrev som uteslutande täcker skador orsakade av händelser som inte kan likställas med naturkatastrofer enligt artikel 87.2 b är inte berättigade till stöd ⁽⁵¹⁾.
- (131) Ovannämnda avtal som föreskrivs i artikel 1.2 i presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 skall därför granskas mot bakgrund av bestämmelserna i punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer. Varje typ av försäkringsavtal skall bedömas för sig.

Avtal enligt artikel 1.2 a

- (132) Enligt artikel 1.2 a i presidentdekret nr 324/96 kan bidrag beviljas för betalning av premier för försäkringsavtal som täcker skador på vissa grödor på grund av hagel, rimfrost, frost eller andra ogynnsamma väderförhållanden. I artikeln nämns inte naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser enligt artikel 87.2 b i fördraget. När det gäller ogynnsamma väderförhållanden, anges det inte i artikeln om försäkringsavtalen i fråga täcker risker som uppfyller de villkor som krävs för att likställas med naturkatastrofer i enlighet med artikel 87.2 b i fördraget (förlust på minst 30 procent i normala områden; 20 procent i mindre gynnade områden). I lagen anges faktiskt inte något lägsta tröskelvärde för skador vilka utlöser den försäkring som det handlar om. Därav följer att jordbrukarna enligt artikel 1.2 a kan inkassera stöd för betalning av försäkringspremier som täcker vilken klimatrelaterad risk som helst, oberoende av storleken av de faktiskt lidna förlusterna.
- (133) För att klargöra denna aspekt begärde kommissionen uttryckligen i skrivelsen av den 19 april 2000 av de italienska myndigheterna att de noga skulle ange om de stöd som föreskrivs för detta slags avtal gällde försäkringssystem som täcker skador som orsakats av hagel, rimfrost eller andra ogynnsamma väderförhållanden oberoende av de aktuella skadornas omfattning eller om ersättningen utlöstes när skadorna översteg det lägsta tröskelvärdet för skador. I skrivelsen av den 20 november 2000 uppgav de italienska myndigheterna att det på grund av avregleringen av försäkringsmarknaden och parternas förhandlingsfrihet inte var möjligt att fastställa ett lägsta tröskelvärde för skador som avgör rätten till ersättning. Av de avtal som slutits mellan parter framgår att ett sådant lägsta tröskelvärde torde ligga kring på 10–15 procent.

⁽⁵¹⁾ Enigt tidigare gällande regler var sådana försäkringsbrev berättigade till ett stöd på högst 30 procent, i minskande omfattning och för en period på högst tio år. Se beslut om statligt stöd C 12/A/95.

- (134) I avsaknad av ett mer exakt svar och andra upplysningar från de italienska myndigheterna framstår det som att beviljandet av stöd i enlighet med artikel 1.2 a i presidentdekret nr 324/96 inte omfattades av något särskilt villkor. Stöd kunde alltså i princip beviljas för vilken försäkring som helst som täckte ogynnsamma väderförhållanden, oberoende av den lidna skadans faktiska omfattning.
- (135) Denna avtalstyp uppfyller följaktligen, mot bakgrund av tillgängliga uppgifter, inte villkoren för stödberättigande enligt punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer. I den mån som försäkringsavtalen inte även täcker förluster som orsakats av naturkatastrofer och exceptionella händelser enligt punkt 11.2 och ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer kan stöd inte beviljas. I den mån som avtalen även täcker förluster som orsakats av ovan angivna händelser kan stöd beviljas för högst 50 procent av kostnaden för försäkringspremien.

Avtal enligt artikel 1.2 b och 1.2 c

- (136) Artikel 1.2 b och 1.2 c i presidentdekret nr 324/96 gäller försäkringsavtal vilka täcker skador som orsakats av flera väderförhållanden som kan inverka "mer än vanligt" på produktionsvärdet. I artikeln nämns inte naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser enligt artikel 87.2 b i fördraget. För att fastställa om dessa försäkringsavtal uppfyller villkoren i punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer är det följaktligen nödvändigt att fastställa om dessa gäller ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser enligt artikel 87.2 b.
- (137) För att klargöra denna aspekt begärde kommissionen i skrivelsen av den 19 april 2000 att de italienska myndigheterna skulle precisera begreppet "mer än vanligt" vilket inte kvantifierats vare sig i lagen eller i cirkuläret. I skrivelsen av den 20 november 2000 meddelade de italienska myndigheterna att med uttrycket "mer än vanligt" menas att skadorna endast kan ersättas över en tröskel jämförbar med normal företagsrisk, vilken fortsatt skall belasta producenten. Enligt de italienska myndigheterna anses normal företagsrisk vanligtvis uppgå till 10–15 procent, fast högre självrisker kan fastställas i samband med tecknande av avtal för att hålla kostnaderna nere. Det finns dock inget dokument som innehåller särskilda bestämmelser i detta avseende.
- (138) I avsaknad av mer exakta svar och ytterligare upplysningar från de italienska myndigheterna kan de väderförhållanden som omfattas av försäkringsavtal enligt artikel 1.2 b och 1.2 c i presidentdekret nr 324/96 således inte, på grundval av tillgängliga uppgifter, likställas med naturkatastrofer enligt artikel 87.2 b då de inte uppfyller de villkor som fastställs i punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer. I den mån som försäkringsavtalen inte även täcker förluster som orsakats av naturkatastrofer och exceptionella händelser enligt punkt 11.2 och ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer kan stöd inte beviljas. I den mån som avtalen även täcker förluster som orsakats av ovan angivna händelser kan stöd beviljas för högst 50 procent av kostnaden för försäkringspremien.
- (139) I presidentdekret nr 324/96 anges att det statliga bidraget för försäkringspremier uppgår till 50 procent av den godkända samlade utgiften, beräknad på det sätt som anges i skäl 47. Detta bidrag kan höjas till 65 procent för de områden som kännetecknas av hög klimatrelaterad risk. Inga uppgifter lämnas om den högsta stödsats som kan betalas ut till följd av eventuell kumulering av det statliga bidraget med andra offentliga stöd.

- (140) I skrivelsen av den 19 april 2000 uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att uppge den högsta stödnivå som kan betalas ut. I skrivelsen av den 20 november 2000 svarade de italienska myndigheterna att det statliga bidraget är 50 procent, vilket kan höjas till 65 procent i områden med hög klimatrelaterad risk. I allmänhet varierar det statliga bidraget mellan 30 och 40 procent. I de fall då ett regionalt bidrag har betalats ut (få enligt de italienska myndigheterna), som i provinsen Trento, på högst 25–30 procent, översteg det totala offentliga bidraget inte 65 procent. I skrivelsen från november 2003 om stöd som betalats ut sedan den 1 januari 2000 uppger de italienska myndigheterna att det aldrig har gjorts någon höjning upp till 65 procent. I samma skrivelse uppgav de behöriga myndigheter att det av de uppgifter som översänts av regionerna framgår att endast ett fåtal av dem har betalats ut kompletterande stöd till det statliga bidraget för försäkringspremier under perioden 2000–2003. Enligt de uppgifter som mottagits av jordbruksministeriet har det totala stödet i dessa fall dock hållits inom gränsen på 50 procent av den faktiska utgiften för premien. I de fall då stöd har betalats ut för försäkringsbrev för förluster orsakade av naturkatastrofer och därmed likställda händelser (och således med en stödnivå som kan ha överstigit 50 procent) har detta skett med tillämpning av en särskild stödordning som godkänts av kommissionen ⁽⁵²⁾.
- (141) I skäl 135 och 138 har kommissionen kommit fram till att de avtalstyper som anges i artikel 1.2 a, 1.2 b och 1.2 c i presidentdekret nr 324/96 (som ersätter artikel 9 i lag nr 185/92), mot bakgrund av tillgängliga uppgifter inte uppfyller villkoren för stödberättigande enligt punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer eftersom dessa, såvitt bekant, i princip medger att jordbrukarna kan inkassera stöd för betalning av försäkringspremier för vilka väderförhållanden som helst, oberoende av de skadenivåer som utlöser ersättningen och att stöd för betalning av dessa försäkringspremier således inte kan beviljas. Med tanke på den bristande exaktheten i de upplysningar som har lämnats av de behöriga myndigheterna kan stöd dock beviljas för högst 50 procent av kostnaden för premien i den mån som dessa avtal även täcker förluster orsakade av naturkatastrofer och exceptionella händelser enligt punkt 11.2 och ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3 i riktlinjerna.
- (142) Mot bakgrund av ovan anförda bedömningar har kommissionen således kommit fram till att de stöd för betalning av försäkringspremier som beviljats av Italien enligt presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 (som ersätter artikel 9 i lag nr 185/92) är oförenliga med den gemensamma marknaden och inte kan omfattas av något av undantagen i artikel 87.1 i fördraget, i den mån som försäkringsavtalen inte även täcker förluster orsakade av naturkatastrofer och exceptionella händelser enligt punkt 11.2 och ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer.

IV. SLUTSATSER

- (143) Av det ovan anförda framgår att de stöd som avses i artikel 3 (före den ändring som infördes genom artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002) ⁽⁵³⁾ och artiklarna 4 och 5 i lag nr 185 av den 14 februari 1992, vari det föreskrivs att stöd kan beviljas för skador som orsakats av naturkatastrofer och därmed likställda ogynnsamma väderförhållanden, kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 b respektive 87.3 c i fördraget, eftersom det rör sig om stöd som är avsedda att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och därmed likställda ogynnsamma väderförhållanden.

⁽⁵²⁾ Se till exempel Italien/Sardinien, stöd nr N 554/2000, godkänt genom skrivelsen SG 2000/D109513 av den 22 december 2000.

⁽⁵³⁾ Artikel 3.2 i lag nr 185/92, som anger de slags stöd som betalas ut till jordbruksföretag, har från den 17 september 2002 helt och hållet ersatts av artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002 (akuta insatser för jordbrukssektorn som drabbats av väderförhållanden av exceptionell karaktär) omvandlat till lag nr 256 av den 13 november 2002. Denna åtgärd granskas för närvarande av kommissionens avdelningar inom ramen för stöd nr NN 145/02 (tidigare N636/02) och omfattas inte av detta beslut.

- (144) Beträffande stöd som beviljas sedan detta beslut meddelats Italien skall de italienska myndigheterna för varje enskilt fall anmäla alla väderförhållanden som föranleder ersättning med tillämpning av lag nr 185/92 och lämna relevant meteorologisk information så att kommissionen kan utöva sin kontroll i enlighet med punkterna 11.2.1 och 11.3.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn⁽⁵⁴⁾. Vidare, från det datum då detta beslut meddelas Italien skall de italienska myndigheterna till kommissionen anmäla varje enskilt stöd för kooperativ som arbetar med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter som föreskrivs i artikel 3 i lag nr 185/92, eftersom det är kommissionens fasta praxis att granska detta slags stöd i varje enskilt fall.
- (145) De stöd som avses i artikel 6 i lag nr 185/92, som tillämpas med ministerdekret nr 100460 av den 18 mars 1993, är förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.3 c i fördraget.
- (146) De stöd som avses i artikel 8 i lag nr 185/92 kan inte omfattas av något av undantagen i artikel 87.1 i fördraget och är alltså oförenliga med den gemensamma marknaden.
- (147) Enligt de uppgifter som översänts från de italienska myndigheterna med en skrivelse av den 20 november 2000⁽⁵⁵⁾ och i skrivelsen från november 2003, har de stöd som föreskrivs i artikel 8 i lag nr 185/92 aldrig tillämpats och beloppen behöver således inte återkrävas. Om de italienska myndigheterna i framtiden avser att bevilja de stöd till investeringar som föreskrivs i denna bestämmelse åligger det dem att se till att de är förenliga med punkt 4.1.1 i gemenskapens riktlinjer. De stöd för förvaltning och underhåll av de skyddsåtgärder som föreskrivs i artikel 8 i lag nr 185/92 skall upphävas.
- (148) De stöd som föreskrivs i presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 (som ersätter innehållet i artikel 9 i lag nr 185/92) om stöd för att täcka kostnaderna för försäkringspremier är oförenliga med den gemensamma marknaden i den mån som försäkringsavtalen inte även täcker förluster orsakade av naturkatastrofer och exceptionella händelser enligt punkt 11.2 och ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer. I den mån som försäkringsavtalen även täcker förluster som orsakats av ovan angivna händelser kan stöd beviljas för högst 50 procent av kostnaden för försäkringspremien. Stöd med en stödsats på över 50 procent (upp till 80 procent) kan endast beviljas för försäkringsavtal som uteslutande täcker förluster orsakade av naturkatastrofer och exceptionella händelser enligt punkt 11.2 och ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer.
- (149) Stöd som är oförenliga och olagliga skall i princip återkrävas (se dessutom artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999). Kommissionen har dock kommit fram till att återkrav i det aktuella fallet under vissa omständigheter skulle strida mot gemenskapsrättens allmänna principer, i synnerhet principen om skydd för rättssäkerheten. I detta avseende har kommissionen noterat en tvetydighet när det gäller jordbruksförsäkringen i den italienska versionen av gemenskapens riktlinjer. Denna tvetydighet, som inte finns i någon av de övriga språkversionerna, består i att ordet "också" [anche] saknas i den sista meningen i punkt 11.5.1 i den italienska versionen av riktlinjerna. Detta fel i den italienska översättningen av ovannämnda riktlinjer innebär att texten i den italienska versionen har följande lydelse: "Om försäkringen täcker andra förluster till följd av ogynnsamma väderförhållanden eller djur- eller växtsjukdomar skall stödnivån minskas till 50 procent av premierna". Denna mening kan ha gett de italienska producenterna intryck av att det är kommissionens praxis att godkänna stödnivåer på 50 procent även för försäkringsavtal som inte täcker naturkatastrofer, exceptionella händelser och ogynnsamma väderförhållanden enligt punkterna 11.2 och 11.3 i gemenskapens riktlinjer och stödnivåer på mer än 50 procent för försäkringsavtal som täcker dessa händelser. Under

⁽⁵⁴⁾ I punkt 11.2.1 föreskrivs följande: "... kommer kommissionen även fortsättningsvis att bedöma förslag att bevilja stöd enligt artikel 87.2 b i varje enskilt fall ...". I punkt 11.3.1 föreskrivs följande: "För att kommissionen skall kunna bedöma denna typ av stödprogram bör anmälan av stödåtgärder för att kompensera jordbrukare för skador till följd av ogynnsamma väderförhållanden inbegripa lämplig meteorologisk information som stöd."

⁽⁵⁵⁾ Se skäl 16.

dessa omständigheter är det inte lämpligt med återkrav av stöd som beviljats med det högsta beloppet på 50 procent för försäkringsavtal som inte även täcker förluster orsakade av naturkatastrofer, exceptionella händelser och ogynnsamma väderförhållanden enligt punkterna 11.2 och 11.3 i gemenskapens riktlinjer. Kommissionen skall i vilket fall som helst så snart som möjligt offentliggöra en rättelse av den italienska versionen av gemenskapens riktlinjer.

- (150) Återkrav av stöd från stödmottagarna framstår dock som oundvikligt i de fall då stöd beviljats med en stödsats som överstiger 50 procent för försäkringsavtal som inte täcker förluster orsakade av naturkatastrofer, exceptionella händelser och ogynnsamma väderförhållanden enligt punkterna 11.2 och 11.3 i gemenskapens riktlinjer. I skrivelsen från november 2003 uppgav de italienska myndigheterna att det av de uppgifter som regionerna översänt till dem framgår att endast ett fåtal av dem har betalat ut kompletterande stöd till det statliga bidraget för försäkringspremier under perioden 2000–2003 och att det totala stödet i dessa fall har hållits inom gränsen på 50 procent av utgiften för försäkringspremier. I de fall då stöd för försäkringspremier har beviljats utöver 50 procent har det skett med tillämpning av särskilda stödordningar som redan blivit vederbörligen godkända av kommissionen ⁽⁵⁶⁾ i enlighet med punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De stöd som avses i artikel 3 (i den version som föregick den ändring som infördes genom artikel 1 i lagdekret nr 200 av den 13 september 2002) och i artiklarna 4 och 5 i lag nr 185/92 avsedda att ersätta jordbrukare för skador som orsakats av naturkatastrofer och därmed likställda ogynnsamma väderförhållanden, är förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 b respektive 87.3 c i fördraget.
2. De åtgärder som avses i artikel 6 i lag nr 185/92 utgör inte stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.
3. De stöd som avses i ministerdekret nr 100460 av den 18 mars 1993 är förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 87.3 c i fördraget.
4. De stöd för aktiva skyddsåtgärder mot ogynnsamma väderförhållanden som avses i artikel 8 i lag nr 185/92 är oförenliga med den gemensamma marknaden.
5. De stöd för betalning av försäkringspremier som föreskrivs i presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 (som ersätter innehållet i artikel 9 i lag nr 185/92) är förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget i den mån som de uppfyller kraven i punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (nedan kallade "gemenskapens riktlinjer"), det vill säga i den mån som de försäkringsavtal som är föremål för stöden också täcker förluster orsakade av naturkatastrofer och exceptionella händelser enligt punkt 11.2 och ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer och i den mån som stöd för sådana avtal hålls inom gränsen på 50 procent av kostnaden för försäkringspremier.
6. De stöd för betalning av försäkringspremier som beviljats av de italienska myndigheterna på grundval av presidentdekret nr 324 av den 17 maj 1996 (som ersätter innehållet i artikel 9 i lag nr 185/92), vilka inte uppfyller kraven i punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn, är inte förenliga med den gemensamma marknaden.

⁽⁵⁶⁾ Se till exempel Italien/Sardinien, stöd nr N 554/2000, godkänt genom skrivelsen SG 2000/D109513 av den 22 december 2000.

Artikel 2

1. Sedan detta beslut meddelats Italien skall de italienska myndigheterna för varje enskilt fall anmäla alla väderförhållanden som föranleder ersättning med tillämpning av lag nr 185/92 och lämna relevant meteorologisk information i enlighet med punkterna 11.2.1 och 11.3.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn.
2. Sedan detta beslut meddelats Italien skall de italienska myndigheterna till kommissionen anmäla varje enskilt fall av stöd till kooperativ som arbetar med saluföring och bearbetning enligt artikel 3 i lag nr 185/92.
3. Italien skall ändra bestämmelserna om stöd för försäkringsavtal enligt punkt 11.5 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn, i dess korrigerade lydelse, där följande slås fast i punkt 11.5.1: [...] Kommissionen tillåter enligt fast beslutspraxis stöd på upp till 80 procent av premierna för försäkringar mot förluster till följd av sådana naturkatastrofer och exceptionella händelser som avses i punkt 11.2 och till följd av sådana ogynnsamma väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer enligt punkt 11.3. Om försäkringen också täcker andra förluster till följd av ogynnsamma väderförhållanden eller djur- eller växtsjukdomar skall stödnivån minskas till 50 procent av premierna.
4. Italien skall ändra sina bestämmelser om stöd till investeringar för aktiva skyddsåtgärder enligt punkt 4.1.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn.
5. Italien skall upphäva sina bestämmelser om stöd för drift och underhåll av aktiva skyddsåtgärder.
6. I enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1638/98 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽⁵⁷⁾ får de stöd som föreskrivs av de italienska myndigheterna inom ramen för den lagstiftning som omfattas av detta beslut inte beviljas för nya olivträd som planteras efter den 1 maj 1998. Vidare får sådana ingripanden inte omfatta omstruktureringsåtgärder som medför en ökning av antalet träd i redan befintliga olivlundar.

Artikel 3

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽⁵⁷⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 32. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 (EGT L 201, 26.7.2001, s. 4).

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 april 2004

om delegering av förvaltningen av stöd till genomförandeorgan för föranslutningsåtgärder inom jordbruket och landsbygdens utveckling i Republiken Slovenien under föranslutningsperioden

(2004/308/EG)

EUROPEISKA UNIONENS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA
BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1266/1999 av den 21 juni 1999 om samordning av stödet till kandidatländerna inom ramen för föranslutningsstrategin och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/89⁽¹⁾, särskilt artikel 12.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1268/1999 av den 21 juni 1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 och 4.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det särskilda föranslutningsprogrammet för jordbruket och landsbygdens utveckling (nedan kallat Sapard) för Republiken Slovenien godkändes genom kommissionens beslut av den 27 oktober 2000⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut av den 24 november 2003, i enlighet med artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1268/1999.
- (2) Republiken Sloveniens regering och kommissionen, som agerar på Europeiska gemenskapens vägnar, undertecknade den 5 mars 2001 det fleråriga finansieringsavtalet med tekniska, juridiska och administrativa ramar för genomförande av Sapard, senast ändrat genom det ettåriga finansieringsavtalet för 2003, vilket slutligen trädde i kraft den 11 november 2003.
- (3) Behöriga myndigheter i Republiken Slovenien har utsett ett Sapardorgan, som är Republiken Sloveniens organ för jordbruket och landsbygdens utveckling, som skall ansvara för genomförandet av vissa av de åtgärder som definieras i Sapard. Nationella fonden vid finansministeriet har utsetts att sköta den ekonomiska förvaltningen i samband med genomförandet av Sapard.

- (4) På grundval av en analys från fall till fall av förmågan att förvalta nationella och sektoriella program och projekt, av förfarandena för finansiell kontroll och av de strukturer som rör offentliga finanser, enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1266/1999, antog kommissionen beslut 2001/820/EG av den 19 november 2001 om delegering av förvaltningen av stöd till genomförandeorgan för föranslutningsåtgärder inom jordbruket och landsbygdens utveckling i Republiken Slovenien under föranslutningsperioden⁽⁴⁾ med avseende på vissa åtgärder som fastställs i Sapard.

- (5) Kommissionen har sedan dess gjort en utförligare analys enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1266/1999 med avseende på åtgärd 5 "tekniskt stöd" (nedan kallad "åtgärd 5") i Sapard. Kommissionen anser att Republiken Slovenien, även vad den åtgärden beträffar, uppfyller kraven i artiklarna 4–6 och i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2222/2000 av den 7 juni 2000 om finansiella bestämmelser för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1268/1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden⁽⁵⁾ samt minimivillkoren enligt bilagan till förordning (EG) nr 1266/1999.

- (6) Därför är det lämpligt att avstå från det krav på förhandsgodkännande som avses i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1266/1999 och att i fråga om åtgärd 5 delegera stödförvaltningen till Republiken Sloveniens organ för jordbruket och landsbygdens utveckling och till nationella fonden vid Republiken Sloveniens finansministerium.

- (7) Eftersom de kontroller som kommissionen har gjort avseende åtgärd 5 grundar sig på ett system vars relevanta delar ännu inte tillämpas till fullo är det emellertid lämpligt att, i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EG) nr 2222/2000, endast temporärt delegera förvaltningen av Sapard till Republiken Sloveniens organ för jordbruket och landsbygdens utveckling och till nationella fonden.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽²⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 87. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 696/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 24).

⁽³⁾ K(2000) 3138 slutlig.

⁽⁴⁾ EGT L 307, 24.11.2001, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 253, 7.10.2000, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 188/2003 (EUT L 27, 1.2.2003, s. 14).

- (8) En fullständig delegering av förvaltningen av Sapard bör ske först efter det att ytterligare kontroller har gjorts för att säkerställa att systemet fungerar på ett tillfredsställande sätt och efter genomförandet av eventuella rekommendationer som kommissionen kan komma att utfärda avseende delegeringen av stödförvaltningen till Republiken Sloveniens organ för jordbruket och landsbygdens utveckling och till nationella fonden.
- (9) Den 14 november 2001 lämnade de slovenska myndigheterna in förslag till bestämmelser om stödberättigande för utgifter i enlighet med avsnitt B i artikel 4.1 i det fleråriga finansieringsavtalet. Denna förteckning ändrades delvis genom en skrivelse av den 21 augusti 2003. Kommissionen ombeds att fatta beslut i frågan.
- (10) Enligt artikel 9.1 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 2222/2000 kan utgifter för tekniskt stöd som drabbat stödmottagaren före datumet för kommissionens beslut om delegering av förvaltning komma att ersättas. Således bör det fastställas ett datum från och med vilket sådana utgifter får ersättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kravet i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1266/1999 på ett förhandsgodkännande från kommissionen skall inte gälla för projekturval och tilldelning av kontrakt för åtgärd 5 som görs av Republiken Slovenien.

Artikel 2

Förvaltningen av Sapard skall temporärt delegeras till

1. Republiken Sloveniens organ för jordbruket och landsbygdens utveckling, med adress Dunajska Str. 160, 1000 Ljubljana, Republiken Slovenien, för genomförande av

åtgärd 5 i Sapard i enlighet med definitionen i programmet för jordbruket och landsbygdens utveckling som godkändes genom ovanstående beslut av kommissionen, och

2. nationella fonden vid Republiken Sloveniens finansministerium, med adress Beethovnova Str. 11, 1502 Ljubljana, Republiken Slovenien, för den ekonomiska förvaltningen i samband med genomförandet av åtgärd 5 i Sapard för Republiken Slovenien.

Artikel 3

Utgifter i samband med åtgärd 5 skall berättiga till medfinansiering från gemenskapen från och med den 27 oktober 2000, i samtliga fall under förutsättning att dessa utgifter inte betalats av Sapardorganet före det datum då detta beslut antogs.

Artikel 4

Utan att det påverkar tillämpningen av något beslut om beviljande av stöd till enskilda stödmottagare enligt Sapard skall de bestämmelser om stödberättigande för utgifter som rör åtgärd 5 gälla i enlighet med vad Republiken Slovenien föreslagit i den handledning för verksamheten som skickades till kommissionen den 21 augusti 2003 och som kommissionen har registrerat under nummer AGR A/29346.

Utfärdat i Bryssel den 2 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2004/309/GUSP

av den 2 april 2004

om uppdatering av gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2003/906/GUSP

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 15 och 34 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 27 december 2001 antog rådet gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism ⁽¹⁾.
- (2) Den 22 december 2003 antog rådet gemensam ståndpunkt 2003/906/GUSP om uppdatering av gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2003/651/GUSP.
- (3) I gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP föreskrivs det att en översyn skall ske med jämna mellanrum.
- (4) Det är nödvändigt att uppdatera bilagan till gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP och att upphäva gemensam ståndpunkt 2003/906/GUSP.
- (5) En förteckning har upprättats i enlighet med kriterierna i artikel 1.4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förteckningen över de personer, grupper och enheter i fråga om vilka gemensam ståndpunkt 2001/931/GUSP är tillämplig återges i bilagan.

Artikel 2

Gemensam ståndpunkt 2003/906/GUSP skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 4

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 april 2004.

På rådets vägnar

B. COWEN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT 344, 28.12.2001, s. 93. Gemensamma ståndpunkten senast ändrad genom gemensam ståndpunkt 2003/906/GUSP (EUT L 340, 24.12.2003, s. 77).

BILAGA

Förteckning över de personer, grupper och enheter som avses i artikel 1 ⁽¹⁾

1. PERSONER

1. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; alias Mihoubi Faycal; alias Fellah Ahmed; alias Dafri Rème Lahdi), född den 1.2.1966 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir and al-Hijra)
2. ABOUD, Maisi (alias schweiziske Abderrahmane), född den 17.10.1964 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
3. *ALBERDI URANGA, Itziar (ETA-aktivist), född den 7.10.1963 i Durango (Vizcaya), identitetskort nr 78.865.693
4. *ALBISU IRIARTE, Miguel (ETA-aktivist; medlem av Gestoras Pro-amnistía), född den 7.6.1961 i San Sebastián (Guipúzcoa), identitetskort nr 15.954.596
5. AL-MUGHASSIL, Ahmad Ibrahim (alias ABU OMRAN; alias AL-MUGHASSIL, Ahmed Ibrahim), född den 26.6.1967 i Qatif-Bab al Shamal, Saudiarabien; saudisk medborgare
6. AL-NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, född i Al Ihsa, Saudiarabien; saudisk medborgare
7. AL YACoub, Ibrahim Salih Mohammed, född den 16.10.1966 i Tarut, Saudiarabien; saudisk medborgare
8. *APAOLAZA SANCHE, Iván (ETA-aktivist; medlem av K.Madrid), född den 10.11.1971 i Beasain (Guipúzcoa), identitetskort nr 44.129.178
9. ARIOUA, Azzedine, född den 20.11.1960 i Constantine (Algeriet) (medlem av al-Takfir and al-Hijra)
10. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), född den 18.8.1969 i Constantine (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
11. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), född den 13.5.1975 i Ain Taya (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
12. ASLI, Rabah född den 13.5.1975 i Ain Taya (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
13. *ARZALLUS TAPIA, Eusebio (ETA-aktivist), född den 8.11.1957 i Regil (Guipúzcoa), identitetskort nr 15.927.207
14. ATWA, Ali (alias BOUSLIM, Ammar Mansour; alias SALIM, Hassan Rostom), Libanon, född 1960 i Libanon; libanesisk medborgare
15. DARIB, Noureddine (alias Carreto; alias Zitoun Mourad), född den 1.2.1972 i Algeriet (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
16. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), född den 1.6.1970 i Algeriet (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
17. * ECHEBERRIA SIMARRO, Leire (ETA-aktivist), född den 20.12.1977 i Basauri (Vizcaya), identitetskort nr. 45.625.646
18. * ECHEGARAY ACHIRICA, Alfonso (ETA-aktivist), född den 10.1.1958 i Plencia (Vizcaya), identitetskort nr. 16.027.051
19. EL-HOORIE, Ali Saed Bin Ali (alias AL-HOURI, Ali Saed Bin Ali; alias EL-HOURI, Ali Saed Bin Ali), född den 10.7.1965, alt. den 11.7.1965 in El Dibabiya, Saudiarabien; saudisk medborgare
20. FAHAS, Sofiane Yacine, född den 10.9.1971 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir and al-Hijra)
21. *GOGESCOEHEA ARRONATEGUI, Eneko (ETA-aktivist), född den 29.4.1967 i Guernica (Vizcaya), identitetskort nr 44.556.097
22. *IPARRAGUIRRE GUENECHEA, Ma Soledad (ETA-aktivist), född den 25.4.1961 i Escoriaza (Navarra), identitetskort nr 16.255.819
23. *IZTUETA BARANDICA, Enrique (ETA-aktivist), född den 30.7.1955 i Santurce (Vizcaya), identitetskort nr 14.929.950
24. IZZ-AL-DIN, Hasan (alias GARBAYA, AHMED; alias SA-ID; alias SALWWAN, Samir), Libanon, född 1963 i Libanon, libanesisk medborgare
25. LASSASSI, Saber (alias Mimiche), född den 30.11.1970 i Constantine (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)

⁽¹⁾ Personer, grupper och enheter som är markerade med * skall endast omfattas av artikel 4.

26. MOHAMMED, Khalid Shaikh (alias ALI, Salem; alias BIN KHALID, Fahd Bin Adballah; alias HENIN, Ashraf Refaat Nabith; alias WADOOD, Khalid Abdul), född den 14.4.1965, alt. den 1.3.1964 i Pakistan, pass nr 488555
27. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), född den 26.12.1974 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
28. *MORCILLO TORRES, Gracia (ETA-aktivist; medlem av Kas/Ekin), född den 15.3.1967 i San Sebastián (Guipúzcoa), identitetskort nr 72.439.052
29. MUGHNIYAH, Imad Fa'iz (alias MUGHNIYAH, Imad Fayiz), högre underrättelseofficer i HIZBOLLAH, född den 7.12.1962 i Tayr Dibba, Libanon, pass nr 432298 (Libanon)
30. *NARVÁEZ GOÑI, Juan Jesús (ETA-aktivist), född den 23.2.1961 i Pamplona (Navarra), identitetskort nr 15.841.101
31. NOUARA, Farid, född den 25.11.1973 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
32. *ORBE SEVILLANO, Zigor (ETA-aktivist; medlem av Jarrai/Haika/Segi), född den 22.9.1975 i Basauri (Vizcaya), identitetskort nr 45.622.851
33. *PALACIOS ALDAY, Gorka (ETA-aktivist; medlem av K.Madrid), född den 17.10.1974 i Baracaldo (Vizcaya), identitetskort nr 30.654.356
34. *PEREZ ARAMBURU, Jon Iñaki (ETA-aktivist; medlem av Jarrai/Haika/Segi), född den 18.9.1964 i San Sebastián (Guipúzcoa), identitetskort nr 15.976.521
35. *QUINTANA ZORROZUA, Asier (ETA-aktivist; medlem av K.Madrid), född den 27.2.1968 i Bilbao (Vizcaya), identitetskort nr 30.609.430
36. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), född den 11.9.1968 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
37. *RUBENACH ROIG, Juan Luis (ETA-aktivist; medlem av K.Madrid), född den 18.9.1963 i Bilbao (Vizcaya), identitetskort nr 18.197.545
38. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), född den 23.6.1963 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
39. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), född den 14.6.1974 i Alger (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
40. SENOUCI, Sofiane, född den 15.4.1971 i Hussein Dey (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
41. SISON, Jose Maria (alias Armando Liwanag, alias Joma, ledare för NPA), född den 8.2.1939 i Cabugao, Flippinerna
42. TINGUALI, Mohammed (alias Mouh di Kouba), född den 21.4.1964 i Blida (Algeriet) (medlem av al-Takfir och al-Hijra)
43. *URANGA ARTOLA, Kemen (ETA-aktivist; medlem av Herri Batasuna/E.H/Batasuna), född den 25.5.1969 i Ondarroa (Vizcaya), identitetskort nr 30.627.290
44. * VALLEJO FRANCO, Iñigo (ETA-aktivist), född den 21.5.1976 i Bilbao (Vizcaya), identitetskort nr 29.036.694
45. *VILA MICHELENA, Fermín (ETA-aktivist; medlem av Kas/Ekin), född den 12.3.1970 i Irún (Guipúzcoa), identitetskort nr 15.254.214

2. GRUPPER OCH ENHETER

1. Abu Nidal Organisation (ANO), (alias Fatah Revolutionary Council, Arab Revolutionary Brigades, Black September och Revolutionary Organisation of Socialist Muslims)
2. "Al-Aqsa-martyrbrigaden" (Al-Aqsa Martyrs' Brigade)
3. Al-Takfir och al-Hijra
4. Aum Shinrikyo (alias AUM, alias Aum Supreme Truth, alias Aleph)
5. Babbar Khalsa
6. *Continuity Irish Republican Army (CIRA)
7. *Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/"Baskiska fosterlandet och friheten" (ETA.) (Följande organisationer är medlemmar av terroristgruppen ETA: K.a.s., Xaki; Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistía, Askatasuna, Batasuna (alias Herri Batasuna, alias Euskal Herritarrok))
8. Gama'a al-Islamiyya ("Islamiska gruppen", Islamic Group), (alias Al-Gama'a al-Islamiyya, IG)

9. Great Islamic Eastern Warriors Front (IBDA-C)
 10. *Grupos de Resistencia Antifascista Primero de Octubre/"Antifascistiska motståndgruppen Första oktober" (G.R.A.P.O.)
 11. Hamas (inklusive Hamas-Izz al-Din al-Qassem)
 12. Holy Land Foundation for Relief and Development
 13. International Sikh Youth Federation (ISYF)
 14. Kahane Chai (Kach)
 15. Kurdistan Workers' Party (PKK) (alias KADEK, alias KONGRA — GEL)
 16. Lashkar e Tayyaba (LET)/Pashan-e-Ahle Hadis
 17. *Loyalist Volunteer Force (LVF)
 18. Mujahedin-e Khalq Organisation (MEK eller MKO) [minus "National Council of Resistance of Iran" (NCRI)] (alias National Liberation Army of Iran (NLA, MEK:s militanta flygel), People's Mujahidin of Iran (PMOI), Muslim Iranian Student's Society)
 19. Ejército de Liberación Nacional/Den Nationale Befrielseshær
 20. Nya folkarmén (New People's Army (NPA)), Filippinerna, med koppling till Sison José Maria C. (alias Armando Liwanag, alias Joma, ledare för NPA)
 21. *Orange Volunteers (OV)
 22. Palestine Liberation Front (PLF)
 23. Palestinska islamiska Jihad (Palestinian Islamic Jihad) (PIJ)
 24. Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP)
 25. Popular Front for the Liberation of Palestine — General Command, (alias PFLP — General Command, alias PFLP-GC)
 26. *Real IRA
 27. *Red Hand Defenders (RHD)
 28. Colombias revolutionära beväpnade styrkor (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia) (FARC)
 29. *"Revolutionära kärnor" (Revolutionary Nuclei)/Epanastatiki Pirines
 30. *Revolutionära organisationen 17 november/Dekati Evdomi Noemvri
 31. Revolutionary People's Liberation Army/Front/Party (DHKP/C), (alias Devrimci Sol (Revolutionary Left), Dev Sol)
 32. *"Revolutionär folklig kamp" (Revolutionary Popular Struggle)/Epanastatikos Laikos Agonas (ELA)
 33. Den lysande stigen (SL) (Sendero Luminoso)
 34. Stichting Al Aqsa (alias Stichting Al Aqsa Nederland, alias Al Aqsa Nederland)
 35. *Ulster Defence Association/Ulster Freedom Fighters (UDA/UFF)
 36. "Förenade självförsvarsstyrkorna i Colombia" (United Self-Defense Forces/Group of Colombia) (AUC) (Autodefensas Unidas de Colombia)
-